

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2009.

APRĪLIS

Nr. 3 (621)

Vīru koris „Uzdiedāsim, brāļi!” 8. martā pēc koncerta Skirbolu kultūras centrā

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- 4. aprīlī plkst. 7.30 pianista Reiņa Zariņa koncerts latviešu namā
 - 26. aprīlī plkst. 9.30 *LASL* pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju
 - No 1. līdz 3. maijam ALAs 58. kongress *St. Pete Beach* Floridā
 - 3. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa cīņu atcere (DV sarīkojums)
 - 10. maijā plkst. 12.30 Ģimenes dienas svinības latviešu skolā
 - 14. jūnijā – 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju aizvesto atcere latviešu namā
- Latviešu nama tālr.: 323-669-9027; DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267
DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas paūz tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101

Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.**

**Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.**

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; fakss: 310-377-5235

E-pasts: arais1@verizon.net

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) mājaslapa:

www.alausa.org e-pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

www.daugavasvanagi.org

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelt bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LB VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Valdis Ķeris, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informāto angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Aldis Rauda, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne.

Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

IB metiens – 360 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026,

tālr.: 213-250-3857; el. pasts: Dobele@aol.com

***PRIECĪgas Lieldienas!
Visiem vēl DK LB valde***

Latviešu sabiedriskā centra biedru pilnsapulce

Latviešu sabiedriskā centra biedru (ziedotāju) pilnsapulce notika 22. februārī plkst. 12.30. Attēlā augšā redzami gandrīz visi sapulces apmeklētāji.

Par sapulces vadītāju ievēlēja Jāni Taubi, sekretāri – Daci Taubi. Nolasīja un pieņēma iepriekšējā gada pilnsapulces protokolu.

Latviešu sabiedriskā centra 2008. gada darbības pārskatu nolasīja nama valdes priekšsēdis **Jānis Taube**:

„Par 2008. gadā paveikto varam būt apmierināti. Par spīti nelabvēlīgai valsts finansiālai un politiskai gaisotnei, nama darbības gads beidzies ar atlikumu. Par to jāpateicas Dienvidkalifornijas latviešu kreditsabiedrībai, kas saviem klientiem izmaksāja ievērojamu dividendi.

Vispārējā ekonomiskā krīze skārusi arī mūs. Samazinājušies ziedojumi no cittautiešu sarīkojumiem, jo to skaits ievērojami saruka: 2007. gadā notika 19 cittautiešu sarīkojumi, pērn tikai deviņi. Par laimi projektus, kuriem bija lielāki izdevumi, beidzām iepriekšējos gados.

Sadarbojoties ar DK Latviešu biedrību, Daugavas Vanagu apvienību un sievietes korporācijām, pienācīgi nosvinējām Latvijas valsts 90 gadu dibināšanas atceri. Svētku runu Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā teica Saeimas deputāts Uldis Grava, izrādījām filmu „Rīgas sargi”, sarīkojām gleznu izstādi. Teodors Liliensšteons, Ivars Mičulis un Imants Leitīšs gādāja, lai šiem nozīmīgajiem svētkiem būtu piemērotas dekorācijas.

Otrs nozīmīgs sarīkojums Dienvidkalifornijā bija 15.

Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētki Ventūrā. Tautasdeju uzvedumam un dziesmuspēles „Vēstule no Losas” mēģinājumiem telpas centrā atvēlēja bez maksas.

Pēc ielaušanās gadījumiem baznīcā nostiprinātas nama durvis un iekārtota trauksmes signālizācija.

Lielākie pērngada remontu darbi bija gaisa dzesinātāja labošana un grīdu atjaunošana pagrabā, korporāciju telpās, kur lietus ūdens sabojātās koka grīdas nomainītas ar stingra materiāla flīzēm. Aivars Jerumanis aizpildīja spraugas starp austrumu sienu un nama pamatiem, lai turpmāk novērstu lietus ūdens ieplūšanu pagraba telpās.

Nama apkārtnes uzkopšanai rīkota talka. Aivara Jerumaņa vadībā apzāģējam lielo skujkoku ielas malā un nozāģējam trīs nokaltušus kokus, tādējādi ietaupot ievēro-

**Sapulces vadītājs Jānis Taube
un sekretāre Dace Taube**

jamus līdzekļus, kas būtu jāmaksā, ja darbspēku algotu. Uzsākām arī zāliena uzlabošanu gar ielas malas sētu, kur starp krūmiem biežā kārtā sakrājušās lapas un skujuas. Antons Švarcs izpētīja, kā zālienu apzaļumot, ierosināja pārmaiņas un sāka labojumus.

Imants Leitis turpināja iepriekšējā gadā uzsāktu ielas malas krūmu apgriešanu, kad tas bija nepieciešams.

Ar Valža Volkovska, Aivara Jerumaņa, Antona Švarca un Pogos Raisjāņa palīdzību veikta tālruņa pārkārtošana, iebrauktuves nosprostošanas ķēdes atjaunošana un bāra noliktavas skapja remonts. Paldies viņiem par padomu un darbu.

Nama pagrabā turpina vairoties mantojumā atstāto grāmatu klāsts. Gada beigās Rūdolfis Hofmanis sakārtoja un DK latviešu biedrība nosūtīja uz Misiņa bibliotēku Rīgā desmit grāmatu kastes.

Pēc draudzes ieteikuma Losandželosas pilsētas pārvalde mainīja automašīnu novietošanas zīmes, ierobežojot auto atstāšanas laikus. Tagad no ielas malas nozudušas bezpajumtnieku auto un atkritumi laukumā aiz baznīcas. Pārkrāsoti grafiti raksti ielas sētas abās pusēs, un līdz šiem tie nav vairs parādījušies.

Pērn labi izdevās nama gada svētki un Rūtas Samtas rīkotais Ziemsvētku tirdziņš.

Latviešu sabiedriskā centra pārvaldē vairākus gadus pārmaiņas nav bijušas. Lielu pateicību pelnījuši pārvaldes locekļi, kuņiem ir pastāvīgi pienākumi. Dace Reimane iekasē maksājumus, samaksā rēķinus un kārtu kases grāmatas. Jānis Ēriks un Pegija Taubes apkalpo bāru, papildina bāra inventāru. Rūta Samta pārziņa kluba biedru sarakstu, rīko Ziemsvētku tirdziņu. Helēna Hofmane izsūta paziņojumus, gadskārtējo Ziemsvētku apsveikumu, Rūdis Hofmanis sakārto grāmatas bibliotēkā un pagrabā. Pateicību pelnījis nama pārzinis Kriss Lūiss un Jūlija Plostniece par paveikto.

Latviešu sabiedriskā centra pārvaldē pērn darbojās Alnis Briedis, Rūdis Hofmanis, Helēna Hofmane, Ilga Jankovska, Aivars Jerumanis, Valdis Ķeris, Jānis Lejnīks, Teodors Lilienšteins, Ivars Mičulis, Nora Mičule, Tālivaldis Paegle, Dace Reimane, Eduards Reimanis, Rūta Samta, Antons Švarcs, Dace Taube, Jānis Ēriks Taube, Jānis Taube vecākais un Valdis Volkovskis.

Ap gadu miju ģimenes apstākļu dēļ mūsu mīlētā un cienītā Daira Stumbre mainīja dzīvesvietu un pārtrauca darbu namā. Esam zaudējuši atsaucīgu un izpalīdzīgu darbinieci. Vēlam viņam sekmes jaunajā dzīvesvietā.

Nama pārvaldes ilggadējā sekretāre Helēna Hofmane pērn Ziemsvētku laikā pārcieta smagu operāciju un līdzšinējos pienākumus vairs nevarēs veikt. Vēlam viņai atveseļoties un ceram, ka viņa neliels savu padomu, kad tas būs vajadzīgs.

Latviešu sabiedriskā centra uzturēšanai nepieciešami lieli līdzekļi, un kasiere savā pārskatā par to ziņos. Darbību varam turpināt, jo sabiedrība to atbalsta ar ziedojumiem, vēl aizvien ir dzīvs brīvprātības jeb labdarības princips, kas bija pamatā, kad sabiedrība aizritējušā gadsimta 50. gados organizējās. Nams nevarētu pastāvēt, ja būtu jāalgo darbspēks. Brīvprātības principa pamatā ir pārliecība un motīvācija.

Nama priekštelpā ir kluba biedru saraksts. Gādāsim, lai vārdu skaits tajā dubultotos.

Nama pārvaldes locekļu sēdes notiek katrā mēneša pirmās trešdienas vakarā. Pārvaldes locekļi iepriekšējā darbības gadā aktīvi piedalījās sēdēs, netrūka jaunu ierosinājumu, strādājām mērķtiecīgi un satiecīgi. Par to liels paldies visiem valdes locekļiem.

Nama pārvaldes vārdā pateicos mūsu jumta organizācijai draudzei, prāvestam Dāvim Kaņepam un draudzes vadībai par atbalstu.”

Kasiere **Dace Reimane** iesniedza sīku ienākumu un izdevumu pārskatu par īpašuma apdrošināšanu, nodokļiem, bāru, elektrību, gāzi un ūdeni, tālruni, nama uzraudzīšanu, atkritumu izvešanu, pasta sūtījumiem, biroju, remontiem, nama pārvaldes sarīkojumiem. 2008. gada budžets bija \$69 250 dolari. 2008. gada darbības atlikums ir \$684.

2009. gada budžets paredzēts gandrīz uz pusi mazāks – \$39 750. 2009. gada budžetu pilnsapulcē pieņēma ar aklamāciju.

Revīzijas komisijas ziņojumu nolasīja **Kārlis Millers**: visi dokumenti, kā arī kases grāmatas pārbaudītas un ir priekšzīmīgā kārtībā. Viņš ieteica pateikties pārvaldes priekšniekam un kasierei par rūpīgo un sekmīgo darbu.

Nama pārvaldes priekšsēdis Jānis Taube ziņoja, ka dažādu iemeslu dēļ turpmāk vairs nevarēs šo amatu uzņemt. Līdzšinējos nama kluba valdes locekļus ievēlēja ar aklamāciju, priekšsēdi ievēlēs pirmajā pārvaldes locekļu sēdē.

Sēdes beigās nolēma aktīvāk aicināt tautiešus kļūt par Nama kluba biedriem, lai namā arī turpmāk varētu darboties bārs, kā arī lūgt sabiedriskā darbā vairāk iesaistīties jauniebraucējus.

Namā satek visu šejienes latviešu ceļi, daudziem dzīve bez nama vispār nav iedomājama. Kas notiktu, ja nams piepeši būtu jāpārdod? Kur mēs satiktos, kur notiktu latviešu skola, sarīkojumi, dievkalpojumi? Meksikāņi savu bērnu 15 gadu jubilejām (quinceañeras) namu īrē daudz retāk.

Mums visiem jāpadomā, kā namu varam izmantot paši – svinēt jubilejas, kāzas, atkāzas, iesvētības, kristības utt. Nams mums ir un būs vajadzīgs vēl ilgi!

Latvijas 90 gadi

Latvijas vēsturi mēs visi zinām, bet tajā ir ne viens vien gadījums, par ko daudz nerunā, bet kas tomēr ir zīmīgs, lai izprastu notikumus aizritējušo 90 gadu laikā. Ir svarīgi izvērtēt šos gadus – kas bijis pareizi, kas nepareizi, ko varam mācīties. Mani avoti ir lasītais, dzirdētais, paša piedzīvotais.

Latvijas valsts dibināta ļoti grūtos apstākļos: tikko bija beidzies Pirmais pasaules karš, zeme izpostīta, tauta izdzēnāta, Latvijā atradās sakautās Vācijas karaspēks, Krievijā plosījās Pilsoņu karš – cara armijas ģenerāļi cīnījās ar Ļeņiņa komunistiem, kuŗu pusē kaŗoja Pirmā pasaules kaŗa latviešu strēlnieki, pārtapuši par sarkaniem strēlniekiem. Pēc Latvijas valsts pasludināšanas 1918. gada 18. novembrī Rīgā, vēlākā Nacionālā teātra ēkā, Rīgas vācieši nākamā dienā stāstījuši: „Gestern haben die Letten Theater gespielt!” (vakar latvieši spēlēja teātri). Viens no pirmajiem jaunās valdības darbiem bijis organizēt Cēsu rotu, lai aizstāvētu Cēsis, kuŗām no Valmieras puses tuvojās komunistu karaspēks. Latvijai bija pretinieki kā austrumos, tā rietumos. No jaunajām vienībām īpaši jāmin Atsevišķā studentu rota, ko izveidoja studentu korporācijas Selonijas un Talavijas locekļi, kuŗi

savā konventā nolēma *in corpore* iestāties Latvijas armijā. Šajā vienībā, ievērojot studentu korporāciju tradīcijas, cits citu uzrunāja ar „tu”, arī virsniekus. Tā bija brīvprātīgo vienība, ar tiesībām pašai izraudzīt virsniekus.

Latvijas valdība, kaut iedzīta Kurzemes stūrī, organizēja savu armiju, kas kopā ar valstsvāciešu brīvprātīgo Dzelzs divīziju un Baltijas vāciešu landesvēru 1919. gada marta pirmajās dienās sāka pretuzbrukumu, ko sauca par „Ventas brīnumu”. Latviešu vienības komandēja plkv. Oskars Kalpaks. Latvijas atbrīvošanas sākumu pieņemot, korporācijas vēl tagad rīko Kalpaka balli, kaut plkv. O. Kalpaks pārpratuma kaujā ar vāciešiem krita jau uzbrukuma pirmajās dienās. Aprīlī Liepājā vācieši rīkoja apvērsumu, tā saukto puču, un nodibināja savu valdību. Šai laikā Latvijā bija trīs valdības: nacionālā Ulmaņa valdība, kas paglābās uz kuģa „Saratov” Liepājas ostā, vāciskā Niedras valdība Liepājā un komunistiskā Stučkas valdība Rīgā.

Šo notikumu dalībnieki man stāstījuši, ka viens no grūtākajiem uzdevumiem bija pārliecināt latviešu tautu par neatkarības nepieciešamību un iespējamību to izcīnīt. 1905. gada revolūcionāri bija nogalināti vai aizbēguši uz ārzemēm, slavenie latviešu strēlnieki cīnījās komunistu armijās. Tāpēc kalpakiešu vidū bija latviešu inteliģence, virsnieki, studenti, bet ne tie ļaudis, kuŗi par Latvijas neatkarības ideju bija cīnījušies jau 1905. gadā un strēlnieku rindās Tīrelpurvā.

Latvijas atbrīvošanas cīņas bija grūtas, jo vienlaikus vajadzēja kaŗot divās frontēs. Jāpiemin Cēsu kaujas, Bermonta uzbrukums, Latgales atbrīvošana. Valdībai bija jābūt elastīgai un diplomātiskai, uz rietumu sabiedrotiem nevarēja paļauties. Pēc Cēsu kaujām Strazdmuižas pamiers bija rietumu sabiedroto diktēts. Vācu armija šo pamieru neievēroja, Bermonta vārda aizsegā uzbruka Rīgai, taču sabiedrotie Latvijai palīgā nenāca. Pārdaugavu atbrīvojot, kāds angļu flotes virsnieks, pārkāpjot savas tiesības, sagādāja angļu kaŗakuģu uguns atbalstu uzbrūkošām latviešu vienībām Pārdaugavā. Šīs rīcības dēļ angļu valdība viņam atņēma virsnieka pakāpi un pensiju. Pensiju maksāja Latvijas valdība. Bermonta mūža beigās dzīvojis Ņujorkas pavalsts Katskiļos, tuvu latviešu īpašumiem, un reiz uz ceļa satiktiem latviešiem teicis, ka viņa vārds ir Bermonts.

Ne Pirmā pasaules kaŗā, ne atbrīvošanas cīņās lietuvieši un igauņi necieta tik smagus zaudējumus kā latvieši. Latvija bija izpostīta, ļaudis izklīduši. Tais laikos bieži par kādu ģimenes locekli teica: „Viņš nepārnāca no kaŗa.”

Zēna gados man gadījās dzirdēt kāda bijušā sarkanā strēlnieka stāstīto. Pēc daudzām kaujām atgriezies Latvijā, viņš apgalvoja, ka bez latviešu sarkanajiem strēlniekiem cara armijas ģenerāļus Kolčaku, Deņikinu, Judeņi-

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2009. gadu.....\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai..... \$.....

Kopā:\$.....

Uzvārds, vārds un adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi:

Latvian Community Center

1955 Riverside Drive

Los Angeles, CA 90039-3704

ču un citus sakaut neizdotos, būtu atjaunota nedalāmā Krievija, un neatkarīgas Latvijas nebūtu. Toreiz šo stāstu uzskatīju par tukšu lielīšanos, bet vēlākos gados atzinu, ka šim neiedomājami traģiskam stāstam ir savs pamats. Latviešu naidis pret cara Krieviju bija neizmērojams. Gadījies arī lasīt, ka krievu autori pārmet latviešiem komūnisma nodibināšanos Krievijā.

Augot neatkarīgā Latvijā, drīz vien sapratu, ka Padomju Savienība (PS) Latvijai liels drauds. Uz dzelzceļu sliedēm redzēja noplukušu preču vagonu rindas ar burtiem СССР, ļaudis čukstēja par badu Ukrainā, reiz atradu dārza stūrī no ielas nezālēs iebāztu proklamāciju saini, ko tēvs nodeva policijai. Komunistu aktivitātes dēļ slēdza Rīgas pilsētas 4. ģimnaziju. Arī brīvajos partiju laikos avīzēs par visu nerakstīja.

No šiem gadiem man atmiņā veikalu pirkuma zīmes „trīs vietējās valodās”: vācu, krievu un latviešu. Bija krīzes gadi, pie „Jaunāko Ziņu” redakcijas Audēju ielā salā stāvēja pūlis bezdarbnieku, gaidīdami avīzes iznākšanu, lai tad skrietu uz piedāvāto darbu vietām. Bija pat inteliģentie bezdarbnieki. Kā zināms, inteliģenci ir ļoti grūti definēt, bet acīmredzot tādi toreiz bija. Pa tramvaja logu redzēju, ka 1. maija gājienā sociāldemokrati iet aiz sarkanā karoga. Latvija tomēr šajos grūtajos gados izveidoja valsts pārvaldi, īstenoja agrārreformu, cēla Brīvības pieminekli, uzkrāja zelta rezerves.

1934. gada 15. maijā notika valsts apvērsums. Tauta Saeimu dēvēja par simtgalvaino pūķi, nebija apmierināta ar tās darbību. Vienu otru apcietināja, nosūtīja uz īpašu nometni Liepājā, ko tautā sauca par zvēru dārzu. Nometnes komandants plkv. Jānis Stulpiņš iemītniekiem katru rītu, paceļot Latvijas karogu, licis dziedāt valsts himnu. Pamazām apcietinātie atlaisti. Žurnāla „Burtnieks” ievadrakstā „Mijkrēslī” bija iztirzāta autoritārā iekārta un secināts, ka tajā nav pēctecības principa. Tas arī bija pēdējais šī literārā mēnešraksta numurs. Pārtrauca iznākt arī laikraksts „Rīts”. Pēdējā numurā kāda raksta virsraksts bija „Divi ministri Zemgalē”, zem tā Salomonska cirka sludinājums ar tikpat lieliem burtiem: „Uzstājas kōmiķu pāris”.

Lasīts apgalvojums, ka demokrātija nebūt nav ideāla valsts iekārta, bet diemžēl labāka vēl nav izgudrota.

Veikalu pirkumu zīmes turpmāk bija tikai latviešu valodā, sākās ļoti izteikta patriotisma periods. Šī laika paaudze iznesa latviešu trimdas gadu smagumu, saglabājot latvietību.

Šajos gados būvēja dzelzceļa līnijas uz Rūjieni un Ērgļiem, uzcēla tiltu pie Krustpils, atklāja Brīvības pieminekli, ļoti daudz veica izglītības un kultūras laukā, ar valdības rīkojumu novāca drupas, arī privātos īpašumos. Šo laiku sauc par Latvijas zelta gadiem.

Brīdinājumus no Krievijas sāka papildināt brīdinājumi no Vācijas. Sakari ar Vāciju bija ievērojami, no Latvijas uz Vāciju eksportēja preces, Vācijā pirka rūpniecības ražojumus. Tad pēkšņi sākās valodas, ka Vācijā notiek bruņošanās, pēc zaudētā kara jūtama vēlme revanšēties, tur apspiež citādi domājošos, apcietina žīdus. Par to visu avīzēs nerakstīja. Austrijas pievienošana Vācijai un Vācijas uzbrukums Čehoslovākijai jau liecināja par kara tuvumu.

Turpmākie notikumi risinājās ātri. Vācieši piespieda poļus atdot pēc Pirmā pasaules kara atņemtos apgabalus. Francija un Anglija garantēja Polijas robežas. 1939. gada vasarā angļu delegācija Maskavā sāka sarunas ar PS par līdždalību gaidāmajā karā. Bija zināms, ka PS par to pieprasa angļu piekrišanu kara gadījumā okupēt Baltijas valstis. Anglijas pārstāvji tam nepiekrita un sarunas pārtrauca. Dažas dienas vēlāk noslēdza Ribentropa-Molotova līgumu ar tā slepeno pielikumu. Jau otrā dienā šī slepenā pielikuma teksts kļuva zināms Latvijas valdībai, to piegādāja gan no Vācijas, gan Anglijas. 1939. gada septembrā pirmajās dienās sākās vācu uzbrukums Polijai, dažas dienas vēlāk karu Vācijai pieteica Francija un Anglija. Divas nedēļas vēlāk PS iebruka Polijā, notika Polijas ceturta dalīšana, bet rietumu sabiedrotājiem ne prātā nenāca, ka arī PS, otram iebrucējam Polijā, būtu jāpiesaka karš. Zīmīgi, ka vēl 2008. gadā Polijas austrumu robeža ir tā pati, ko noteica šī ceturta Polijas dalīšana. Traģisko Polijas vēsturi atgādinu ar nodomu.

1939. gada beigās un 1940. gada sākumā Vācija savus ļaudis izvāca no Baltijas valstīm ar tā saukto repatriācijas akciju. Šajā laikā arī PS ultimāta veidā uzspieda Baltijas valstīm bažu līgumus un stratēģiskās vietās izvietoja savu karaspēku. Somi nolēma pretoties, sākās Ziemas karš, un uz pavasaļa pusi Somija meklēja Vācijas palīdzību pamieram ar PS. Šī Somijas kara dēļ PS izslēdza no Tautu savienības, un pēc Otrā pasaules kara dibināja jaunu – Apvienoto nāciju organizāciju, jo PS bija izslēgta no Tautu savienības rupja pārkāpuma dēļ.

Bieži spriež, vai latviešiem un igauņiem nevajadzēja rīkoties tāpat kā somiem. Bruņota pretošanās, iespējams, ilgtu tikai dažas nedēļas, varbūt tikai dažas dienas. Pēc tam PS varbūt visu latviešu tautu izsūtītu uz Sibīriju vai arī izmērdētu kā Ukrainā. Nekāda ārēja palīdzība nebija iespējama, to vēlāk pierādīja Somijas karš. Taču Latvijas valdībai vajadzēja izdot noteiktu deklarāciju, vēršoties pret PS, arī ļaut vairāk apdraudētiem ļaudīm Latviju atstāt. Par šiem notikumiem daudz ko mēs nezīnām un arī neuzzīnāsim. Dzejnieks Edvarts Virza par nākamajiem notikumiem publicēja drāmatisku dzejoli „Baigā vasara”. E. Virza nomira 1940. gada pavasarī, viņu izvadīja no Pēterļa baznīcas, jo Doma baznīcā notika remonts. Bērēs stāvēju mazpulku godasardzē baznīcas galvenajā ejā.

Kaŗa sākumā laime bija Vācijas pusē. Laikā, kad Parīze krita vāciešu rokās un pasaules uzmanība bija pievērsta Francijas sabrukumam, PS okupēja Baltijas valstis. Sākās apcietināšanas, no latviešu vidus iznira komunistu līdzskrējēji, ļaudīm atņēma viņu īpašumus, nacionālizējot zemi, īres mājas, banku noguldījumus, rūpniecību un tirdzniecību. Gada laikā neproduktīvu darbinieku skaits dubultoījās, veikali tukšoījās, pārtikas veikalos sadalīja preces pēc regulāro pircēju skaita, gaļas nebija. 1941. gadā vēl notika otrā repatriācija, kuŗā arī daudzi latvieši mēģināja pierādīt savas vācu saknes, lai tiktu uz Vāciju un izbēgtu PS varai. Ļaudis bija iebaidīti. Agrāk autobusus ritēja dzīvas sarunas, tagad braucēji klusēja.

1941. gada 14. jūnijā apcietināja un aizrestos preču vagonos uz Sibīriju izveda 14 000 Latvijas iedzīvotāju. Daži patrioti bija pretojušies, lietojot ieročus, un divas dienas vēlāk visu Rīgas darbavietu darbiniekiem pilnā skaitā bija jāpiedalās trīs čekistu apbedīšanās.

1941. gada 22. jūnijā Vācija uzbruka PS. Lasīts PS pārstāvju viedoklis, ka vācu uzbrukums bijis negaidīts un PS armija izveidota daudz par vēlu. Vācu politika piespieda krievu tautu sākt partizānu kuŗu. Pēc Japānas uzbrukuma ASV un tam sekojošā ASV kuŗa pieteikuma Vācijai latviešiem zuda pēdējās cerības, ka komunistu vara Latvijā neatgriezīsies. Tomēr visu pasauli Vācija uzvarēt nevarēja. Latviešiem Otrais pasaules kuŗš beidzās tikai 1991. gadā.

Vācu okupācijas gados ar vācu iestādēm bija iespējama ierobežota sadarbība. Vācijas valdība negribēja atzīt Latviju par pilntiesīgu neatkarīgu sabiedroto. Nav ne mazāko šaubu, ka vācu iestādēm nebija nekādu tiesību latviešus iesaukt kuŗadienestā. Vācu pusē kuŗojošiem latviešiem, ja viņus sagūstītu, draudēja tūlītēja nošaušana, jo PS latviešus uzskatīja par saviem pavalstniekiem, kuŗi kuŗo pretinieka pusē. Iesauktie latvieši nešaubīgi ticēja, ka cīnās par Latvijas neatkarību. Negribu noliegt latviešu varonību cīņās pret PS armijām, taču tam visam nebija politiska seguma. Šādos apstākļos vācu okupācijas gadi bija drūms bezcerības laiks. Tā kā vācu vara jo-projām bija vairāk pieņemama nekā komunistu, daudzi latvieši kuŗa beigās atstāja savu dzimteni un devās uz Vāciju. Jāmin arī, ka šajos gados Vācijā bija vienas partijas brutāla diktatūra.

1944. gada jūlijā PS armijas sasniedza Latvijas teritoriju, 13. oktobrī krita Rīga, okupētajos apgabalos latviešus iesauca Sarkanarmijā, tāpat nelegāli, kā to darīja vācieši. Kurzeme kapitulēja 1945. gada 8. maijā. Sākās otrā padomju okupācija, kas ilga 45 gadus. Otrais pasaules kuŗš bijis nežēlīgākais cilvēces vēsturē, bojā gāja miljoniem cilvēku. Kādi bija šī kuŗa iemesli? Dzirdēts apgalvojums, ka tas bija kuŗš starp pretējām ideoloģijām:

komunismu, nacismu un demokrātiju.

Manuprāt, kuŗu izraisīja totālitaro valstu – Japānas, Itālijas, PS un Vācijas – imperiālisms: tieksme pakļaut sev citas zemes un tautas.

Par latviešu dzīvi okupētajā dzimtenē rietumos bija trūcīgas ziņas. 1949. gadā izsūtīja daudz vairāk cilvēku nekā 1941. gadā. Latvijā notika strauja industrālizācija, ieplūdinot krievus. Pret to protestēja latviešu komunisti, tā sauktie berklavieši. Rietumos par dzīvi okupētajā Latvijā nāca klajā dažas grāmatas, kuŗu autori bija nokļuvuši rietumos. Vienīgi pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas 1991. gadā varēja iegūt priekšstatu, kas Latvijā šajos gados noticis. Latviešu skaits Latvijā ir tikai 56%. Pilsētās dzīvo divas trešdaļas iedzīvotāju, laukos viena trešdaļa. Šie skaitļi 1939. gadā bija pretēji: laukos dzīvoja divas, pilsētās viena trešdaļa. Dzīves kvalitāte, salīdzinot ar Latvijas pirmās neatkarības gadiem, nemaz nerunājot par rietumvalstīm, padomju gados bija ļoti zema. Latvijas luterāņu baznīcā ir tikai trešdaļa no draudžu locekļu skaita, kādam vajadzētu būt. Katoļu baznīca ir daudz spēcīgāka.

Okupācija atstājusi smagas sekas cilvēku raksturā un uzskatos. Daži piemēri: cietumā liek nevis par zagšanu, bet par iekrišanu zogot. Valstij jā rūpējas par visu – izglī-

Nina Atvara (Sandiego)

**Ai, Latvija, mīlā,
Ko ar tevi paši latvieši dara!
Gan tie, kas to pieļauj un klusē,
Gan tie, kuŗu rokās nu dota ir vara.**

**Būt brīviem, kaut arī postalās staigāt!
Tā toreiz mītiņos mēdzām mēs klaigāt.
Nu beidzot viss mūsu pašu rokās,
Bet kā tad tagad mums īsti sokas?**

**Tos, kuŗiem ticējām, augstos amatos likām.
Tagad tik redzam, ka pievilti tikām.
Tie paši, par kuŗiem stāvējām, kritām,
Tolaik bij aizņemti problēmām citām.**

**Valdību veidoja, tādus likumus lēma,
Kā saraust sev labumu – bij' vienīgā tema.
Par saviem vien makiem tie rūpējās kāri,
Ne velti nu visi tie miljonāri.**

**Bet tautiņa kā jau aitiņa duma,
Dzīvo zem iztikas minimuma.
Vien nestaigājam mēs postalās,
Jo šo to jau dabūt var „humpalās”.**

tību, darbu, pensijām, ārstniecību un apbedīšanu. Mēs bijām un paliekam kalpi, mainās tikai kungi. Reliģijai nav ne mazākās ietekmes. Šādos apstākļos nav jābrīnās par plašu korupciju Latvijā, atbildības trūkumu, sēžoties pie auto stūres, par krievu valodas pārsvaru. Jābrīnās, ka tautu, kas radījusi Latvju dainas, pārņēmis tik milzīgs cinisms un nihilisms. Taču jāabrīno arī 17 gadus veiktais valsts jaunuzbūves darbs.

Par PS sabrukuma iemesliem mēs daudzko nezinām. Iepriekš notika vairākas ASV prezidenta Rolanda Rēģena un PS vadītāja Michaila Gorbačova apspriedes. R. Rēģena biogrāfijās par to daudz nekas nav minēts. R. Rēģena bērēs atkārtoti apgalvoja, ka viņš ir aukstā kara uzvarētājs. Var pieņemt, ka šajās apspriedēs pārrunāta PS likvidācija un arī bijuši solījumi, ka PS atbrīvos satelītvalstis un Baltijas valstis, ja tās to vēlēšies. Varbūt ASV pārstāvji solījuši, ka netiks izmantotas pārmaiņas, lai uzbruktu, ka Krievija varēs paturēt kaimiņzemēm, tostarp Latvijai, Vācijai un Japānai atņemtos apgabalus, ka netiesās par komunistu izdarītiem noziegumiem. Bez šādiem pieņēmumiem grūti izprast aizritējušā gadsimta 80. gadu beigās notikušo. Latvijā par tiem laikiem stāsta: visi dzēra, neviens negribēja strādāt. Daži autori par vienu no PS sabrukuma iemesliem min Baltijas valstu atdalīšanos. Amerikas ortodoksālie komunisti vēl aizvien apgalvo, ka PS valdījis valsts kapitālisms, ne komunisms. Vispirms PS izveda savas armijas no Afganistānas (plānu, kā armiju izvest, 80. gadu beigās izstrādāja pulkvedis Dainis Turlais), tad citu pēc citas atbrīvoja satelītvalstis, Baltijas valstīs nodibināja Tautas fronti, kuŗu darbība izslīdēja no Maskavas kontroles, Baltijas valstīs notika tautas nobalsošana par atdalīšanos no PS. Soli pa solim turpinājās Latvijas valstiskuma atjaunošana, pēdīgi 1991. gada augustā – starptautiska *de facto* neatkarības atzīšana.

Svarīgākie neatkarīgās Latvijas panākumi ir uzņemšana NATO un ES. Latvijai pirms tam bija jāpierāda, ka tai nav robežstrīdu ar citām valstīm. Tātad Latvija jau toreiz atteicās no Abrenes. Paši pēdējie notikumi liecina, ka šāda rīcība bijusi pareiza, kaut arī Satversmes tiesas tiesnešiem nācās izmantot fantaziju, motīvējot lēmumu Abrenes lietā.

Pēdējie gadi Latvijā rāda turpmāko mūsu valsts attīstības ceļu. Veidojas nelieli rūpniecības uzņēmumi, kuŗi spēj konkurēt ar vecajām ES valstīm. Tie ražo eksportam mēbeles, farmācijas produktus, smaržas, gatavus apģērbus, pārtikas produktus (zivju konservus, medu, augļu sulas, sierus) un citu. Svarīga ir transita nozare (naftas produkti, mākslīgie mēsli, kokmateriāli) un tūrisms. Daudz ļaužu nodarbināti pakalpojumu nozarēs. Laukos veidojas lielsaimniecības, kuŗās ir modernas ma-

šīnas, un spēj sekmīgi konkurēt ar citām ES valstīm. Latvijā jau sācies intelīgenta darba eksports – datoru programmētāji izpilda ārzemju pasūtījumus, un Latvijā ir uzņēmumi, kuŗos gatavo zīmējumus būvēm ārzmēs. Latvijā ir apmēram 20 augstāko mācības iestāžu, kas nodrošina valsts nākotni.

Raimonds V. Dzelzkalns

Raimonda un Maldas Dzelzkalnu dārzā Longailendā, Ņujorkā, labi aug un zied līlija „Latvija”. Nīderlandes dārzniecība *Van Bourgondien*, kas dibināta 1893. gadā, piedāvā dažādu puķu stādus un sīpolus. Šķirstot firmas katalogu, Dzelzkalni nejauši ieraudzījuši līliju ar tik jauku nosaukumu un nekavējoties sīpolus pasūtīnājuši. Acīmredzot līlijai „Latvija” patīk augt latviešu dārzā.

Lūgums atsaukties...

braucējus uz Latviju, kuŗi būtu ar mieru uzupurēties un atpakaļbraucot, ja čemodānā ar Latvijas labumiem atliek vieta, atvest dažas (3-6-10) neliela izmēra, svarā vieglas (bet ar vērtīgu saturu) Ilmāra Šalta grāmatas angļu valodā *Stolen Childhood*. Atlīdzība – grāmatas brīveksemplārs un vēl kāda Latvijas apgādā „Liktenstāsti” izdota grāmata. Zvanīt A. Moorai : 818-980-4748

Rietumkrasta latviešu
koncertapvienība
rīko pianista

Reiņa Zariņa

(Latvija)

koncertu

Sestdien, 4. aprīlī,
plkst. 7.30

Losandželosas
latviešu namā

Rīdzinieks **Reinis Zariņš** klavieres sāka mācīties spēlēt septiņu gadu vecumā. Viņš mācījies Jāzeps Medīna un Emīla Dārziņa mūzikas skolā, Jāzeps Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā pie profesoriem Renē Salaka un Rafi Haradžanjana. R. Zariņš ir 11 starptautisku konkursu laureāts – viņš ieguva pirmo vietu Bedržiha Smetanas Starptautiskajā pianistu konkursā Pilzenē, Čehijā; klavierduetu konkursā „Brālis un māsa” Sanktpēterburgā, Krievijā; *Yale Woolsey Concerto Competition* 2008. gadā.

Viņš papildinājis meistarību pie pasauleslaiveniem mūziķiem – *Claude Frank, Karl-Heinz Kammerling, Ann Schein, Jan Wijn, Andre-Michel Schub, Jesse Levine*, kā arī pie *Tokyo* un *Vermeer* kvartetu dalībniekiem Norfolkas kamermūzikas festivālā.

Reinim Zariņam bijuši sōlo klavierkoncerti, viņš spēlējis arī duetā, kameransambļos un ar orķestri visās Baltijas valstīs, Krievijā, Vācijā, Nīderlandē, Čehijā un ASV kopā ar Latvijas Nacionālo simfōnisko, Latvijas Nacionālās operas, Vidzemes un Liepājas orķestri, Ukrainas Radio simfōnisko orķestri, *Masterworks Philharmonia* un *Yale Philharmonia* dažādās slavenās koncertzālēs, piemēram, *Royal Concertgebouw, Bratislav Philharmonia, Carnegie Weill Hall* un *Steinway Hall* Ņujorkā. Viņam piešķirtas vairākas stipendijas, tostarp *E. B. Storrs* un *S&D Adams Scholarship*.

Reinis Zariņš šogad pabeigs studijas Jeila universitātē (Yale University) pie profesora Borisa Bermana.

Ieeja \$20; jauniešiem līdz 18 gadu vecumam ieeja brīva

Valentīna dienas koncerts un balle latviešu namā 14. februārī un cetur

Jau krietni pirms Valentīna dienas tika izsludināts, ka 14. februārī namā viesosies divi Latvijā iemīļoti sōlisti – Daiga Petkeviča un Normunds Jakušonoks. Koncertu rīkoja Anna Flinna Viņa pati iegādājās nepieciešamos mūzikas instrumentus – elektroniskās klavieres, bungas, mikrofonus, skaņu pastiprinātājus, akordeonu, tā ka mūziķiem nekas līdzī nebija jāved. Viņi atbrauca četratā – sōlisti Daiga un Normunds, bundzinieks Ainis Zavadskis, pavadone un tulce Kristīne Katlapa. Imigrācijas ierēdņi viņus sadalījuši pa divi un ilgi tincinājuši – kāpēc brauc, uz kuriem, ar ko darīs, ar ko tiksies utt. Viss beidzies laimīgi, viņus atpakaļ neaizsūtīja, ielaida Amerikā!

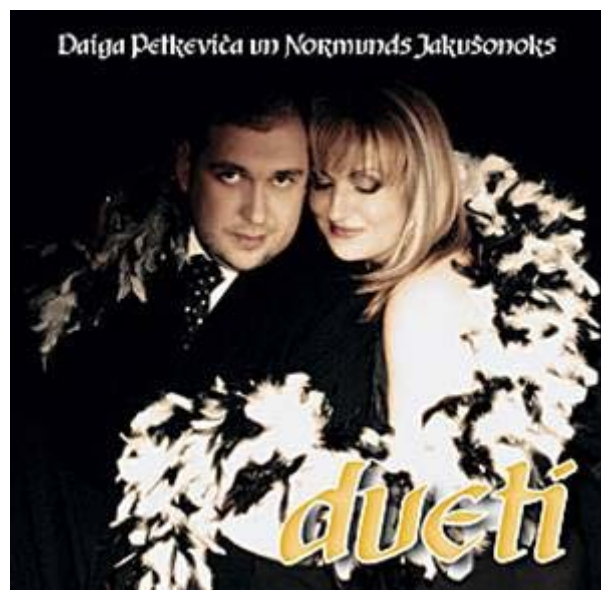
Anna viņus pazina jau no Latvijas, sazinājās ar viņiem portālā „draugos.lv”, uzaicināja, un viņi bija priecīgi braucēji, jo Normunds kādā Latvijas laikrakstā jau agrāk atzinās, ka viņu „velk uz Ameriku”.

Tālos viesus Losandželosas lidostā 11. februārī sagaidīja Anna un Henrijs Flinni un Nora Mičule. Noras mājā mūziķi nakšņoja piecas nakts, Nora viņus karaliski uzņēma un mieloja.

„Ugunskrītības” mūziķiem bija mūsu namā. Ieradās apmēram 100 klausītāju, sēdēja pie klātiem galdiem, ēdiens bija bagātīgs un gluži tik daudz kā kāzās. To gatavoja un atnesa Tamāra Kalniņa, Mārīte Šulce, Dziesma Tetere, Liene Linde, Sandra Ozolīte. Čakli kā bitītes, klājot galdus un sanesot krēslus, strādāja Inguna Galviņa un Elita Melkerte, pēc tam visu atkal novācot. Zāli rotāt palīdzēja Valdis Volkovskis. Sarīkojumu vadīja Dziesma Tetere, Artūrs un Edvīns Rūši. Viņi bija sagatavojuši gandrīz vai vēsturisku pārskatu, kad, kā un kāpēc radies Valentīna diena. Darbojās Amora pasts, vēstules centīgi iznēsāja Ilze Nagaine ar meitiņas Adeles palīdzību, un viens otrs saņēmu negaidītu vēstuli, paziņojumi, pavēsti, atzīšanos.

Daiga Petkeviča un Normunds Jakušonoks galvenokārt dziedāja komponista Raimonda Paula dziesmas, kuras savā laikā bija Noras Bumbieres un Viktora Lapčenoka repertuārā. Godinot Andri un Brigitu Ritmaņus, viņi nodziedāja „Manai tautai”. Lieki teikt, ka dziesmas komponiste un vārdu autors bija ārkārtīgi aizkustināti. Dziesma nebūt nav novecojusi, pārdomas vienīgi izraisīja vārdi: „Mūsu tauta nīkst visās pasaules malās...” Vai tad mēs vēl nīkstam? Varbūt varētu teikt: „Mūsu tauta zied un zeļ visās pasaules malās?...”

Pēc koncerta sākās dejas, mūziķi dziedāja un atskaņoja populāru mūziku. Dejoja gan lielie, gan mazie. Balli īpaši bija gaidījuši Vilhelma un Diānas Zaķu mazie puisiņi. Jauki bija vērot, kā Vilhelms un Diāna dejoja, abus savus mazos zaķēnus uzcēluši pičpaunā. Balle beidzās pulksten divpadsmitos, bet bārs darbojās līdz pulksten

četriem rītā, jo jaunieši nevēlējās šķirties.

Nākamā dienā, 15. februārī, mūziķi tikās ar latviešu skolas bērniem, kopā dziedāja tautasdziesmas. Pēc tam visi devās uz baznīcu, kur dievkalpojumu vadīja mācītājs Aivars Ozoliņš. Daiga un Normunds nodziedāja populāro Džona Ņutona (John Henry Newton, 1725-1807) sacerēto kristiešu himnu *Amazing Grace* latviešu valodā un Brigitas Ritmanes „Manai tautai”.

Tajā pašā pēcpusdienā Delmarā mūziķiem bija koncerts kādas bijušās rīdzinieces privātmājā. Ieradās apmēram 45 klausītāji, starptautiska publika. Sōlisti dziedāja vairākās valodās.

Anna visus četrus viesus uzņēma savās mājās, izrādīja Sandiego un pat aizveda uz Lasvegām, kur viņi pavadīja divas diennaktis, izbaudīja pilsētas gaisotni, izmēģināja laimi ar mainīgām sekmēm.

20. februārī mūziķi ar auto izbrauca uz Sanfrancisko. Pirms došanās tālajā ceļā viņus savā mājā krietni pamieļoja Tamāra Kalniņa un Zigmunds Gučkovs un vēl iedeva līdzīgu ceļamaizi, jo no viņu mājas neviens neaiziet bez ciemkukuļa! Četras diennaktis viņus savā mājā laipni uzņēma Sanhozē tautieši Iveta un Andris Kalnozoli. Koncerts latviešu namā Sanfrancisko notika 21. februārī, sanākuši apmēram 70 apmeklētāju. Lietainais laiks nekavēja Latvijas viesus apskatīt pilsētu.

No Sanfrancisko ceļš veda tālāk uz Sietlu, kur latviešu namā 28. februārī plkst. 1.00 bija koncerts, vakarā balle. Lieliska sadarbība izveidojusies ar Ivetu Felzenbergu, kas visu prot nokārtot ātri un ar smaidu. Mūziķi paspējuši padziedāt arī kopā ar Sietlas latviešu skolas skolēniem.

1. martā plkst. 1.00 dienā bija koncerts Portlandes latviešu namā, vakarā restorānā „Ararats”. Viesus savā mājā laipni uzņēma Dace Garūta un viesmīlīgi pacienāja. Vakarā visi omulīgi sēdējuši pie kamīna, dziedājuši, Valdīm Garūtam spēlējot kokli, un jutušies gluži kā mājās.

Mūziķiem šķitis, ka vislabākā balle bijusi Sietlā, vislabākais koncerts Portlandē, kur klausītāji visatsaucīgākie. Daudzi pievienojušies, dziedot tautasdziesmas un

citas populāras dziesmas.

Pirms prombraukšanas Sietlā notikusi iepirkšanās, mājup mūziķi devās no Portlandes. Uz lidostu Latvijas viesus aizveda Dace Garūta. Henrijs Flinns jau laikus bija nopircis lidmašīnas biļeti, aizbrauca pie Annas uz Portlandi, un pēc 16 stundām, nekur neapstājoties, viņi bija atpakaļ savās mājās Sandiego. No brīža, kad mūziķus sagaidīja Losandželosas lidostā, ar Flinnu auto trīs nedēļas nobraukts 4020 jūdžu.

Mūziķi ir ļoti apmierināti par jauko ceļojumu un pateicas visiem, kuŗi atnāca uz viņu koncertiem. Pēc Amerikas turnejas Daiga un Normunds 12. martā Jelgavā piedalījās Noras Bumbieres fonda rīkotajā koncertā „Atmiņu lietus”. N. Bumbiere 13. martā svinētu savu 62. dzimšanas dienu.

Anna Flinna pateicas Losandželosas latviešu biedrības valdei par morālo atbalstu un nama pārvaldes priekšniekam Jānim Taubem par praktiskiem padomiem. Viņai bijis prieks iepazīties ar citu Rietumkrasta latviešu centru darbiniekiem, jo nākotnē padomā vēl citi projekti. Latvijā ir daudzas jaunas mūziķu grupas, kuŗas vēlas atbraukt un iepriecināt šejienes tautiešus. Protams, mums jādzied un jāspēlē arī pašiem, jo nedrīkstam atstāt novārtā savus talantus.

Sarīkojumiem bagāta svētdiena

Lai kā gribējās, nebija iespējams apmeklēt visus trīs 8. marta sarīkojumus, kuŗos piedalījās latvieši.

Latviešu namā notika DV apvienības Kalpaka bataljona un Latviešu leģiona atceres sarīkojums, izrādīja arī filmu *The Soviet Story*.

Tajā pašā dienā Disneja koncertzālē varēja noklausīties četru jauniešu orķestru koncertu. Losandželosas filharmonija sadarbojas ar jauniešu izlases orķestriem – *Pasadena Young Musicians Orchestra, Olympia Youth Orchestra, Claremont Young Musicians Orchestra* un *California State University Norridge Youth Philharmonic*, kuŗa dalībnieki ir Andris un Aija Matsoni (Mattson). Andris spēlē trompēti, Aija – mežragu. Orķestris diriģentu Dr. Džona Rosčinjo (Dr. John Roscigno) un Eda Kavakami (Ed Kawakami) vadībā atskaņoja Leonarda Bernsteina kōmiskās operas „Kandidis” uvertūru, Antonina Dvoržaka „Slāvu dejas” (op. 72) Nr. 2. un Nr. 3, Pjetro Maskanĵi intermeco no operas „Zemnieka gods” un Igora Stravinska „Mežonīgo deju” un finālu no baleta „Ugunsputns”.

Skirbolu kultūras centra balles zālē (The Skirball Cultural Center) *Sherman Oaks* pilsētā ASV dekorātoru apvienība (Set Decorators Society of America) rīkoja 16. gada svētkus, un šajā sarīkojumā dziedāt bija uzaicināts Losandželosas latviešu vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!”.

Koŗa diriģente Laura Rokpelne Mičule ir šīs apvienības biedre, jo apguvusi vairākus amatus un palīdz apvienības vadītājiem rēķinvedības un grāmatvedības darbos.

Sarīkojums sākās pulksten 11.00 no rīta, uz galdiem ārā bija uzkodas, varēja pirkt kokteiļus – tāpat kā latviešu namā. SDSA valdes locekļi amatpersonu krēslus sadalīja citā telpā, viņi atgriezās pie galda ar īstiem maiziem krēsliņiem, ko nolika sev priekšā uz galda. Balles stāva augšstāvā atradās gleznu, grafiku, fotogrāfiju, rotu „klusās izsoles” izstāde, organizātori pārdeva biļetes dažādu vērtīgu balvu izlozei. Vairākiem dekorātoriem, kā jau māksliniekiem nereti parasts, bija gaŗi mati, kuplas bārdas, koši tetovējumi, daudz dažādu rotu. Sarīkojums bija havajiešu stilā, uz galdiem atradās skaistu ziedu sakārtojumi, uz krēsliem mākslīgu ziedu vītnes, ko aplikt ap kaklu, dažām sievietēm matos bija iesprausts zieds.

Pulksten 12.30, tieši, kā programmā paredzēts, atnesa siltos ēdienus. Viss izskatījās ārkārtīgi dekorātīvi, izvēle bagātīga, taču garšas kārpiņas laikam pārāk pieradušas pie latviešu ēdieniem... Pēc mielasta ar klusuma brīdi pieminēja mirušos apvienības biedrus, pasniedza godalgas darbiniekiem, cildināja īpaši talantīgu dekorātoru Robinsonu Roisu (Robinson Royce), kas darinājis dekorācijas daudzām televīzijas filmām. Viņam piešķīra godalgu par ilggadējiem nopelniem.

Vīru koris „Uzdziedāsim, brāļi!” dzied Skirbolu kultūras centrā

Un tad skatītāju un klausītāju priekšā iznāca mūsu vīri – puķainos havajiešu kreklos un gaišās biksēs. Vīri nodziedāja piecas dziesmas dažādās valodās – angļu, latviešu, itāļu, igauņu, zviedru (zviedru dziesmā gan ir tikai dažādi izsaukieni un skaņu sakopojumi). Koŗa prezidents Valdis Ņeris stāstīja, ka ne visi koristi varēja ierasties, taču skanēja labi..

Izloze notika ļoti ātri, jo laimētāji bija tikai pieci, katrs dabūja veselu kaudzi dāvanu. Sarīkojuma beigās apmeklētāji gluži tāpat kā pēc Oskaru un Zelta globu ceremonijas saņēma maisiņu ar dažām dāvanām – grāmatām (albumu par filmas „Neticamais stāsts par Bendžaminu Batonu” tapšanu; mājas ērtāku iekārtošanu) pāris saimniecībā noderīgiem priekšmetiem (mērlenti, flīžu tīrītāju, aromātisku sveci, piezīmju papīru un rakstāmo) un vesela kaudzi reklāmu. Viena par iespēju sevi atjaunot no matu galiņiem līdz papēžiem – ļoti intriģējoši...

Nākamā dienā koŗa diriģente saņēma atzinīgas vēstules no dekorātoru apvienības vadītājiem par koŗa priekšnesumu:

*Wow what a beautiful presentation of your men!
You are so generous to have graced us with the wonderful talent.*

Thank You, Ron Franco

*skaists!!!! paldies!!!!
God I hope that is right!!!!
Dan*

Skirbolu kultūras centru dibināt 1983. gadā ierosināja Džeks un Odrija Skirboli (Skirball), viņi atrada piemērotu vietu tā celšanai, meklēja un paši ieguldīja līdzekļus, tāpēc centrs nosaukts viņu vārdā. Te ir pastāvīga izstāde, kurā atspoguļota žīdu tautas 4000 gadu vēsture, notiek lekcijas, filmu un teātra izrādes, koncerti, izstādes, darbojas kafējnīca, ir dažādas programmas bērniem un pieaugušajiem, centru izīrē visvisādiem sarīkojumiem.

Labojums

Esmu kļūdijsies, iepriekšējā biļetena numurā rakstot, ka K. Zikmanis Rūjienas Sv. Bērtuļu draudzē strādāja tikai divus gadus.

Kārlis Rūdofls Zikmanis Bērtuļu draudzē Rūjienā kalpoja no 2000. līdz 2008. gadam, sākumā bija evaņģēlists; 2003. gada Rīgas Doma baznīcā viņu ordinēja par mācītāju. Māc. Mārtiņš Ārijs Irbe Rūjienā bija no 1998. līdz 2002. gadam.

Atvainojos mācītājam K. Zikmanim un lasītājiem.
Redaktore

**Jūlija Plostniece tēlos V. Kongrīva lugā
No 20. marta līdz 19. aprīlim Jūlija Plostniece nedēļas nogalēs piedalīsies Viljama Kongrīva lugas
(William Congreve) izrādē *The Way of the World***

Whitmore-Lindley Theatre Center

11006 Magnolia Blvd, NoHo

Biļetes varēs pasūtīnāt tīmeklī:

www.theatreunleashed.com

**Losandželosas latviešu skola un
Losandželosas tautasdeju kopa
„Pērkonītis”**

**10. maijā plkst. 12.30 pēcpusdienā
aicina uz**

**Ģimenes dienas svinībām
Ameklētājiem būs iespēja pavadīt
jauku pēcpusdienu, dziedot un
klausoties tautasdziesmas,
vērojot choreografētas un pierakstītas
tautasdejas un baudot siltas
gardēžu pusdienas!**

**Visi mīļi aicināti uz latviešu namu
tūliņ pēc dievkalpojuma baznīcā –
svinēsim ģimenes dienu
īsti latviskā garā!**

**Svinību rīkotāji un vadītāji:
Ilze Nagaine, Edvīns Rūsis
un Dziesma Tetere**

**Galvenais pavārs – Edis Reimanis
ar palīgiem Vili Zaķi un Ēriku Teteri
Dalības maksa – 20 dolaru**

Ekonomikas koncepcijas maiņas

Vērtējot pēdējo 50 gadu ekonomikas koncepcijas vēsturi, vērojamas krasas izmaiņas. Mums bija kapitālistiskā sistēma, tagad ir brīvā tirgus ekonomikas sistēma.

Šīm drastiskajām pārmaiņām ir savs racionāls pamatojums. Sākumā atzītais ieteikums krāt naudu ar laiku mainījās uz: pērc, pērc un tērē naudu, kad tā ir saņemta.

Par ekonomiku sarakstītas daudzas grāmatas. Cerams, ka šis raksts palīdzēs izprast, kāpēc krīze izveidojās.

Līdz apmēram 1950./60. gadam viens no ekonomikas pamatprincipiem bija krāt naudu un veidot lielākus kapitāla uzkrājumus. Kapitālu uzskatīja par pamatu uzņēmumu attīstībai, kas radītu darbavietas ar īpašnieku algas un atlīdzības noteikumiem. Ar laiku izveidojās arodbiedrības, kuŗas dažreiz diktēja darba noteikumus.

Kapitālam koncentrējoties, veidojās daudz un dažādi ekonomiski uzņēmumi. Atsevišķs indivīds vai grupa izvēlējās darbības lauku, kuŗā viņam bija zināšanas, ar specifisku peļņas potenciālu.

Kārlis Markss 19. gadsimta 50. gados paredzēja tādas ekonomikas sistēmas izveidošanos, kas viņaprāt, novestu līdz tautas ekspluatācijai un nabadzībai.

Marksa kapitālisma teorija

Kārlis Markss nosauca šo ekonomikas sistēmu par „Kapitālisma sistēmu”, un šis vārds „pielipa”, tika pieņemts un tiek lietots vēl tagad. K. Marksa galvenā pamatdoma bija, ka kapitālisti kļūs arvien bagātāki un varēnāki, viņiem piederēs visi resursi un viņi noteiks visus darba apstākļus un atalgojumu.

ASV tika uzskatītas kā piemērs, kur ar laiku izveidosies monopoli, milzīgi uzņēmumi, kuŗi diktēs strādnieku un visu citu darbinieku algas, darba apstākļus un pat sadzīves veidu. Tā tomēr nenotika.

Vienīgā valsts, kuŗā paradoksāli irōniskā kārtā izveidojās šāda totāla Marksa paredzētā kapitālistiskā sistēma, bija Padomju Savienība. Tur viss piederēja vienai juridiskai personai – valstij, kas diktatoriski un totāli noteica visu ekonomisko darbību, strādnieku algas, darba noteikumus un darba apstākļus.

Kārlis Markss **neredzēja** vienu galveno faktoru, ka apstākļi un ekonomika mainās un arī neizprata brīvības nozīmi ekonomikas attīstības veidošanas procesā.

Brīvā tirgus ekonomika

Vārdus „kapitālistiskā sistēma” nomainīja „brīvā tirgus ekonomika” – demokratisks valsts ekonomiska darbība, kuŗā neskaitāmi lielāki vai mazāki pilnīgi **neatkarīgi** uzņēmumi savā starpā brīvi konkurē.

Ar laiku veidojās jauns ekonomikas spēks – atklājumu, izgudrojumu un jaunu ideju rosme, kas palīdzēja attīstīties jaunām firmām, kuŗās ražo jaunus produktus.

Šie jaunie pasākumi atrada finansiālu atbalstu, un daudzas un dažādas industrijas firmas izauga par milzīgiem jauniem uzņēmumiem. Bills Geits un viņa *Microsoft* firma ir tikai viens tipisks piemērs. Viņa produkti ir lietderīgi, pieprasīti un pārdoti visā pasaulē.

Kredita veidošanās

Katrai attīstībai ir arī savas problēmas. Reālā dzīvē, lai cilvēki un uzņēmumi varētu jaunus produktus pirkt, vajadzīga nauda. Visi zina, kā naudu lieto, bet naudas definīcija ir maz izprasta. Sākumā atzina tikai zelta naudu, tad metāla naudu, pēc tam papīra naudu ar zelta segumu, vēlāk tikai papīra naudu, un tagad nauda nav pat vajadzīga.

Naudas vērtība bija un ir pamatota ar uzticību: **nauda=uzticība**, kas nozīmē, ka ir arī otrādi: **uzticība=nauda**.

Tā radās ideja, ka var pirkt arī bez naudas, uz kredita. Nauda tiek aizstāta ar **uzticību** kreditam. Šai gadījumā uzticība nozīmē, ka kredīts zināmā laikposmā tiks atmaksāts ar „īstu naudu”.

Šiem kreditiem vajadzētu būt individuāli un arī komerciāli limitētiem maksātspēju robežās. Noteikt šos limitus ir praktiski gandrīz neiespējams, jo dažādos finansiālos darījumos var piešķirt miljoniem dolaru kredītu. Sākumā bija doma ļaut brīvā tirgus apstākļiem noteikt kredita piešķiršanu un atmaksas noteikumus. Ar laiku šī pieeja mainījās, un valdība [politīķi] izveidoja noteikumus piešķirt kreditus plašākā mērogā nekustamu īpašumu iegādei ar liela riska pakāpi. Sociālie apstākļi mainīja brīvā tirgus veidotos kredita noteikumus, un radās krīze, kad daudzi nespēja maksāt par māju un citiem pirkumiem.

Valdības kontrole neizsekoja šo finansiālo darījumu sekām un bija daļa no krīzes veidošanās procesa.

Kredita robežas

Palielinot kredita lielumu bez limita un noteikumiem, var gadīties, ka individuāli cilvēki un arī firmas dažādu iemeslu dēļ kreditu vairs nespēj samaksāt. Tas nozīmē, ka naudas plūsma tiek samazināta, un visa ekonomikas darbība reaģē proporcionāli šiem notikumiem.

Šāda finansiāla krīze patlaban izveidojusies ASV un visā pasaulē, jo iemesls ir viens un tas pats – pārkāpta kredita uzticības robeža.

Samazinoties ekonomikas aktivitātei, uzņēmumi samazina pirkumus un arī darbinieku skaitu. Rodas bezdarbs un tālāka kredita aizņēmuma samaksas krīze.

ASV lielo firmu automobiļu ražotāji nonāca līdz bankrota robežai, jo cilvēki nav pārliecināti, vai viņiem būs darbs, un auto pirkšanu atliek. Darba zaudējuma gadīju-

mā individuāla pirkspēja var līdzināties nullei.

Automobiļu kvalitāte un cena arī noteic pirkuma izvēli, kas ir negatīva, salīdzinot ar ārzemju ražojumiem.

Ļoti iespējams, ka autorūpnīcas neatgūs patlabanējo kapacitāti un bezdarbs varētu pieaugt, izraisot depresiju. Šādā gadījumā būs vajadzīgs, vismaz daļēji, valsts atbalsts, lai radītu jaunus uzņēmumus un darbavietas.

Ekonomikas intensitāte

Kredīta sistēma mākslīgi „palielina” naudas daudzumu un arī naudas plūsmas ātrumu. Nauda „ceļo” no viena īpašnieka pie citas personas vai firmas īsākā laikā. Šī naudas pārvietošanās plūsma un ātrums, ar kādu tā riņķo, noteic ekonomikas intensitāti un arī cilvēku dzīves labklājības līmeni. Ikviens, kas pelna naudu, izlieto to savām dzīves vajadzībām. Tātad naudas **pārvietošanās ātrums** ekonomikas darbībā ir viens no faktoriem.

Mēs ikviens varētu „sēdēt” uz miljoniem dolaru un nomirt badā. Mūs glābj naudas „ceļošana”, pērkot pārtiku un citas mantas. Pat bankā noguldīta nauda tur negul, bet tiek izlietota dažādiem finansiāliem darījumiem.

Ja par mājām, automašīnām un citu būtu jāmaksā skaidrā naudā un pilnā vērtībā, šādi pirkumi būtu krasi samazinājušies. Tie samazinātu industrijas naudas plūsmu un ekonomikas aktīvītāti.

Kredīta izveidošanās un kredīta finansiālās operācijas pierādīja ekonomikas intensitātes pieaugumu un cilvēku dzīves apstākļu uzplaukumu.

Jaunu uzņēmumu veidošanās

Teorētiski nauda nav nepieciešama, lai radītu jaunu ekonomisku uzņēmumu. Nepieciešamas ir **pareizas idejas** ar pamatotu uzticamības demonstrējumu.

Cilvēkam, kas laimējis 100 miljonu dolaru loterijā, vispirms **jādomā**, ko ar šo naudu darīt. Ja viņš izvēlas veidot uzņēmumu, tad vajadzīgas pamatotas idejas un racionāls darbības plāns. Pretējā gadījumā viņa pasākums bankrotēs.

Jaunos uzņēmumus var financēt arī ar privātu kredītu vai bankas kredīta aizdevumu. Bankas pelna naudu no aizdevumiem, jo tas ir bankas ienākumu avots, un tāpēc bankas ir ieinteresētas aizdot naudu, bet ar **uzticības noteikumiem**.

Uzticību nosaka **idejas** racionālitate, loģika un darbības izpratne, kā arī personas individuālais finanču stāvoklis un darbības plāns. Visas šīs prasības praktiski nav iespējams ne pierādīt, ne pārbaudīt, un tāpēc bankas aizdod naudu ierobežotā daudzumā pret drošību ar pieņemamu riska pakāpi.

Parastākais uzņēmuma veidošanas veids ir privāts, kas financēts ar individa vai grupas kredīta kapacitāti.

Viena no nākotnes uzņēmumu darbības aktīvitātēm paredzama enerģijas attīstības laukā. Ja jaunā ASV val-

dība neatteiksies no desmit gadu plāna aizstāt naftas produktus, tad daudzām jaunām firmām un jauniem produktiem radīsies iespēja attīstīties.

Viens piemērs varētu būt ūdeņraža gāzes motoru attīstība. Tā ir potenciāli labākā, jo nafta nav vajadzīga un motori darbojoties nepiesārņo gaisu ar karbona dioksīdu.

Ūdeņraža gāzes ražošanai vajadzīgi divi pamatelementi, ūdens un elektrība. Latvijā Daugavu var uzskatīt par nākotnes „naftas” straumi, kas dotu enerģiju šādiem varbūtējiem jauniem ūdeņraža motoriem.

Patlaban notiek daudzi un dažādi eksperimenti, kuŗi ir tikai daļēji zināmi un publicēti.

Valsts projekti

Valsts veidoti ekonomiski pasākumi ir daudz vienkāršāki, jo kredīta uzticība ir valsts garantēta. Piemērs ir aizritējušā gadsimta 60. gadu Amerikas brīvceļu izbūve, kam nauda bija nodrošināta ar valsts bankas kredītu. Šis projekts sagādāja darbu daudzām un dažādām firmām un šo firmu darbiniekiem. Projekts bija racionāls un nepieciešams, lai satiksme būtu labāka un ātrāk varētu pārvadāt preces. Ekonomika uzplauka.

Salīdzinājumam varam analizēt kādu neproduktīvu projektu – kāda kaŗakuģa būvi. Kad tas ir gatavs, to izved jūrā un kaŗa apstākļos nogremdē pat ar visiem cilvēkiem. Šis kuģis varbūt bija nepieciešams politisku iemeslu dēļ, bet praktiski tas ir ekonomiski neproduktīvs un cilvēkiem nevajadzīgs.

Tomēr gan ceļu, gan kaŗakuģa būve sagādā cilvēkiem darbu un iespēju pelnīt naudu.

Abi projekti tika financēti ar valsts naudu un radīja izdevumus valsts budžetā. Lai balansētu izdevumus, nodokļu maksājumi būtu **jāpalielina**, kas samazinātu ekonomikas aktīvītāti. Pagātnes pieredze šim uzskatam ir pretēja, jo industrijas darbība palielinājās, un palielinājās arī nodokļu ienākumi, kas var pat pārsniegt oriģinālo aizdevumu.

Rodas atzinums, ka valsts kredīts industrijai ar plašu produktu tirgu var balansēt budžetu un radīt darbavietas.

2008. gadā naudas izdale individuāliem cilvēkiem nesagādāja nekādu ievērojamu ekonomikas uzplaukumu, jo tika izdalīta bez tālākiem un plašākiem ekonomikas darījumiem.

Neproduktīvie projekti

Rodas jautājums, vai tikai kaŗamateriālu ražošana, bet arī citi neproduktīvi valsts projekti sagādātu darbu?

Abos gadījumos tauta izdevumus samaksā ar nodokļiem, bet gūst darbu un ienākumus. Jautājums ir, vai mākslīgi palielinātā industrijas darbība radīs peļņu un lielākus ienākuma nodokļus, kas atmaksātu valsts aizdevumu?

Ja atzīstam naudas plūsmu un tās ātrumu kā ekonomikas darbības pamatatzinumu, tad katra atmaksāta darbī-

ba palielina naudas plūsmu un palīdz uzturēt ekonomikas aktivitātes līmeni. Rezultāti būs atkarīgi no tā, kā nauda tiks lietota un cik efektīvi nauda pelnīs naudu.

Nauda cirkulē no valsts bankas uz darba darītājiem, viņu pirkumiem, pirkumu ražotājiem, materiālu gatavotājiem un dažādām tālākām ekonomikas funkcijām.

Valsts aizdotā nauda uzņēmumam **kredīta** veidā vai samazinātu **nodokļu** veidā palielina naudas plūsmu. Uzņēmumi, kuŗi darbojas ar peļņu, maksā lielākus ienākuma nodokļus, kas var pārsniegt pat oriģinālo aizdevumu summu.

Ir pazīstams un bieži dzirdētais ieteikums: *To improve the economy, you have to lower taxes.*

Abi – ienākuma **nodokļu samazinājums** vai aizdevums ir vienādi finansiāli darījumi ar vienādiem rezultātiem. Abos gadījumos naudas plūsma ir palielināta, un proporcionāli palielinās ekonomikas intensitāte.

Raksta mērķis

Vēlējos ar šo rakstu izraisīt pārrunas par pašreizējo ekonomikas krīzi. Varbūt tādējādi varētu labāk vērtēt politiķu un valdības plānus un darbību un reaģēt.

Ekonomikas līmenis noteiks mūsu labklājības un sadzīves apstākļus, tāpēc šis temats ir nozīmīgs mūsu visu labākai nākotnei. Nākotne būs tāda, kādu mēs to veidojam patlaban.

Kārlis Salna
Ciemā „Latvija”, Mičigenā

Grāmata „Prērijas ārsts”
pasūtīnāma, rakstot vai zvanot autoram
Dr. Paulis Dzintars
2232 Pine Crest Drive
Rapid City, S. D. 57702
e-pasts: dzintars@rushmore.com
Tāl.: 605-348-0163

Vai ir labs laiks pirkt māju?

Diezgan daudzi man jautājuši: „Kad tad būs īstais laiks pirkt māju?”

Pagājis periods, kad ar nekustamo īpašumu varēja spekulēt. Tagad cilvēki, pērkot māju, domā 1) par sava mājokļa iegādi, nevis ātru peļņu, un 2) iespēju samazināt ienākuma nodokļus. Māju ir finansiāli izdevīgi pirkt, ja mēnesī (pēc nodokļu atvieglojumiem) caurmērā jāmaksā mazāk nekā irējot tādu pašu māju. Pašlaik daudzo *foreclosure* dēļ māju cena ir par 30-50% mazāka nekā pirms pāris gadiem. Tādējādi izskaidrojama diezgan lielā aktivitāte „pirmo” māju pirkšanā. Turklāt valsts šiem pircējiem piešķir papildus \$8000 nodokļu atlaidi!

Pēc aptuveniem aprēķiniem, ja kāds par dzīvokļa īri maksā apmēram \$1500 mēnesī, tad, nopērkot \$400 000 vērtu māju, viņš maksātu to pašu, bet dzīvotu savā mājā.

Saņemt aizņēmumu no bankas joprojām nav viegli. Vissvarīgākais kritērijs ir laba kredītvēsture. Taču joprojām var dabūt kredītu bez pārāk lielas pirmās iemaksas!

Kaut arī ekonomiskais stāvoklis ir diezgan negatīvs, valsts amatpersonu centieni agrāk vai vēlāk nesīs augļus un atkal sāksies ekonomiskā augšupeja. Tajā brīdī būs arī sākušas pieaugt nekustamo īpašumu cenas un daudziem, kuŗi mēģināja „noķert” cenu pašu zemāko punktu, arī turpmāk būs jāirē dzīvoklis, vairojot tā īpašnieka bagātību.

Kalifornijas piekrastes tuvumā, kā arī citos „labos rajonos” īpašumi vienmēr būs pieprasīti. Patlaban ir labs brīdis nopietni apsvērt savas mājas iegādi. Strauji pieaugusi arī ieguldītāju aktivitāte, jo daudzviet var nopirkt mājas un pelnīt naudu, tās izīrējot.

Jā kādam ir interese uzzināt ko vairāk par īpašumu cenām un iespēju tikt pie savas mājas, lūdzu zvanīt: 310-717-7577 vai rakstīt: martin@shorewood.com

Nekustamo īpašumu eksperts
Mārtiņš Leikarts

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA **UN IZĪRĒŠANA**

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU;
BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALĪZE;
KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI, PĀRFINANCĒŠANA, U. C.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU

EKSPERTS: MĀRTIŅŠ LEIKARTS (310) 717-7577 martin@shorewood.com

Donats Spradzenkovs un Koņuševskas jaunkundze dejo tango

Sendienu atmiņas no Pildas pagasta

Pie mums Vorkaļos dzīvoja Spradzenkovu ģimene – māte, trīs dēli un meita. Bija vēl meita un dēls, bet tos es netiku redzējis. Visvecākais dēls, uz kuŗa pleciem gūlās saimniecības apsaimniekošana, bija Donats. Saucā arī Uljana Donats vai vienkārši Doņka. Precējies neviens nebija, un Donats jau bija vecāks par 30 gadiem.

Ja jums būtu gadījies satikt viņu darbdienā, tad redzētu basām kājām un pakulu biksēs. Ja pajautātu, ko dara, tad atbilde būtu: „A bratka, nu jau trešo nedēļu skatos zirgam pakaļā” – tas nozīmē, ka trešo nedēļu arot un ecējot. Bet tas nu tā darbdienā. Taču godībās un pagasta ballēs Donats bija brašākais kavalieris. Apģērbies pirmšķirīgi ar šlipsi un laka kurpēs. Būdams kaŗadienestā Rīgā, Donats bija to pasauli redzējis drusku vairāk nekā citi. Un galvenais, iemācījies dejojot tango. Tas nu bija Donata „trumpis” ballēs. Taču, lai ballē dejotu, vajadzēja dejas partneres. Radās arī tāda. Koņuševskas jaunkundze, arī pabijusi pilsētās, redzējusi smalku sabiedrību un iemācījusies daudz ko tādu, ko vietējās meitas neprot, nu bija Donata partnere.

Notika parasti tā – kad ballinieki labu laiku bija dejujuši, Donats deju starpbrīdī pienāca pie mūzikantiem un pasūtīnāja tango. Mūzikanti tad skaļi nosauca, ka tiks spēlēts tango. Toreiz taisni modē nāca „Tango nocturno”. Sāka spēlēt. Donats braši pienāca un uzlūdzta Koņuševska jaunkundzi, un deja sākās. Dejoja labi. Dejoja tikai viens pāris, jo citi pildonieši tango neprata. Mūzikanti spēlēja labi ilgi. Visi apbrīnoja, daži ar skaudrību un greizsirdību. Deja beidzās. Visa zāle aplaudēja.

Taču drīz kāds gadījums diezgan satricināja Donata prasmī. Tas viss notika tā. Trīsdesmito gadu otrajā pusē Vorkaļos uz pastāvīgu dzīvi (nopirka saimniecību) apmetās Gintu ģimene. Divi vecie, četri dēli un meita. Tēvs bija strādājis par virsmežsargu, abi vecākie dēli sāka strādāt par mežsargiem, trešais dēls Genrihs vēl nestrādāja, bet bija beidzis mežsaimniecības skolu. Visjaunākais mācījās Pildas pamatskolā. Meita Līna bija beigusi lauksaimniecības skolu un dzīvoja mājās ar māti.

Iedzīvojušies vietējā sabiedrībā, viņi sāka piedalīties vietējos pasākumos. Tā kādā ballē atnāca arī Genrihs ar savu māsu Līnu. Dzird, viņu jaunais kaimiņš pasūtīnāja un sāk dejojot tango. Brīdi pavērojis, Genrihs piebiksta mātai: „Iesim!” Un viņi cēlās un uzsāka deju. Jā, tādu deju pildonieši vēl nebija redzējuši. Donats nobālēja Genriha priekšā. Redz’ ko nozīmēja jauni cilvēki, izgājuši smalkos deju kursus. Nu vairs Donatam nebija pirmtiesības uz tango deju. Genrihs Donatam „izgriezta

kņopes”. Vēlākos mēnešos Donats nemaz uz ballēm negāja. Ja aizgāja, tad tango nepasūtīnāja. Un mūzikanti jau paši no sevis neuzsāka spēlēt. Kāda jēga spēlēt, ja nav, kas dejo. Tad arī Genrihs ar Līnu saprata, ko toreizējā tango deja nozīmēja Donatam. Taču Donats ļaunā neņēma. „Redzi,” viņš teica citiem, „mēs tango dejojām pa vecam, bet Geņka ar Līnku pa jaunam.”

Arī vēlākos gados tango ballēs vairs nespēlēja. Genrihs apprecējās un sāka strādāt par mežsargu, nebija laika domāt par ballēm. Donats kļuva vecāks. Drīz arī krievi ienāca Latvijā. Tad citādas dejas dejoja. Tad kaŗš, vācieši, atkal krievi. Genrihs, izkaŗojies abās armijās, dabūja vēl piedevām 15 gadus. Donats kļuva vecs. Un tagad abi jau guļ kapos. Taču atmiņas dažam retajam saglabājušās par seno dienu romantiku Pildā.

**Lucians Nukša
Priekulē, Liepājas rajonā**

Lasīts, dzirdēts, novērots

▲ Sarmas Lapenieces-Rosenbergas un Lorensa Rosenberga (Lawrence Rosenberg) vadītā *Anaheim Ballet* videolentes tīmeklī, galvenokārt *You Tube* jau noskatījušies vairāk nekā 10 miljonu cilvēku.

▲ Modelētāja un aktrise Inese Misāne par diviem miljoniem dolaru pārdod savu māju Malibu, kas viņas īpašumā ir apmēram nepilnus divus gadus. 44 gadus vecās Ineses Misānes piecistabu māja (viesistaba ar skatu uz ūdeņiem) ar četrām vannas istabām atrodas pie okeana, īpašuma platība ir apmēram 1009 kvadrātmetru. Nelielajā piemājas dārziņā aug no Latvijas atvestās ērkšķogas, upenes un jasmīni, kā arī apelsīni un vīģu koki. Pie mājas ir baseins un burbuļvanna. I. Misānes draugi bijuši aktieŗi Benisio del Toro un Vels Kilmers, dziedātājs Rikijs Mārtins un citi. Reizēm Misānes vārds ir Latvijas miljonāru sarakstos, taču dzimtenē viņai nekas nepieder.

▲ Latvijas režisors un producents Miks Ozoliņš *Warner Brothers* studijā kopā ar montāžas inženieri Krispinu Strazeru beidz montēt filmu *3 of Us*. Filmas producente ir Agnese Zeltiņa Galvenās lomas tēlo Agnese Zeltiņa, Loklins Munro (Lochlyn Munro), Roberts Paiks Daniels (Robert Pike Daniel) un kōmiķis Dīrejs Deiviss (DeRay Davis). Mūzikas komponists – Džozefs Debīsi (Joseph DeBeasi). M. Ozoliņa pirmās pilnmetrāžas kinofilmas *3 of Us* uzņemšana notika 2008. gada rudenī filmēšanas paviljonā Losandželosā un Santaklaritas ielejā. Filmas scēnāriju M. Ozoliņš uzrakstījis pēc veiksmīgās igauņu drāmaturga Jāna Tjates (Jaan Tätte) lugas *Bungee Jumping* motīviem.

Ja Latvijas jaunajā valdībā amatpersonas izvēlētu atbilstīgi uzvārdiem...

Veselības ministrs – A. Slakteris
Aizsardzības ministrs – K. Kariņš
Lauksaimniecības ministre – I. Druvieta
Zvērkopības departaments – I. Ūdre
Zivkopības – I. Ribakovs
Putnkopības – M. Gailis, M. Gulbis, A. Seile
Zirgkopības – M. Segliņš
Dārzkopības – S. Āboltiņa
Puķkopības – M. Roze
Labklājības ministre – I. Vaidere
Izglītības ministrs – dr. G. Bērziņš
Finanču ministrs – S. Golde
Ugunsdzēsības ministrs – A. Požarnovs
Naftas un ķīmijas ministrs – J. Urbanovičs
Smagās metallurģijas ministrs – A. Kalvītis
Pārtikas rūpniecības ministrs – A. Šķēle, J. Maizītis
Celtniecības ministre – L. Mūrniece
Apbedīšanas lietu komisija – J. Dobelis, O. Kastēns,
G. V. Kristovskis
Enerģētikas ministrs – R. Vējonis
Alkohola ražošanas un aprites ministrs – R. Muciņš,
M. Bondars
Apģērbu ražošanas ministrs – J. Kažociņš
Jūras lietu ministrs – J. Straume, G. Krasts
Meža lietu ministrs – R. Zīle
Komisija cīņai par rasu vienlīdzību – R. Černaļs
KNAB priekšnieks – G. Kukuls
Vēstnieks ASV – A. Ameriks

Latvijas sievietes ikdiena

No rīta piecēlos, ātri, ātri nomazgājos. Aiznesos uz kūti, izslaucu govīs, izdzinu ganos. Ātri uz māju, pamodināju, pabaroju un aizvedu uz skolu bērnus. Ātri uz mājām, izasināju izkapti, saļāvu trušiem zāli, pabaroju. Pārgērbos un nesos uz biroju.

Atlaidu pāris idiotu, nodevu atskaites valsts ieņēmumu dienestam. Pārbaudīju ienākošos un izejošos maksājumus, noslēdzu pāris līgumu.

Aizdzinu auto uz tehnisko apskati, samaksāju rēķinus par mitekli.

Izņēmu bērnus no skolas, atvedu mājās, pabaroju, atstāju, lai pilda mājas darbus.

Aiznesos līdz skaistumkopšanas salonam. Tempā uz mājām. Izslaucu govīs, atdzinu mājās, saļāvu trušiem zāli un pabaroju. Uztaisīju vakariņas, pabaroju bērnus, izlasīju pasaku un noliku bērnus gulēt. Nomazgāju traukus un piekārtāju māju. Izgludināju veļu nākamai skolas dienai. Iegāju dušā.

Pagrābu no galda apgrauztu sviestmaizi, paēdu.

Piesēdos pie datora, atbildēju uz dažām e-pasta vēstulēm.

Ar mierīgu sirdi un domu par ražīgi pavadītu dienu devos uz gultu un laidos miegā.

Te pēkšņi šausmās pielēcu kājās – sasodīts!

Vīrs taču visu dienu uz dīvāna guļ! Neapkalpots!

Studiositijā *11548 Picturesque Drive* atvērts jauns hotelis, motelis, hostelis „Pie Noras”; tālr.: 818-508-6872.

Turpmāk DK latviešu biedrības valdes sēdes vairs nenotiks katra mēneša otrā trešdienā namā, bet, lai ietaupītu laiku un izdevumus par benzīnu, visi valdes locekļi pārrunās un lems par biedrības darbu no savām mājām, izmantojot *Skype*.

DK latviešu biedrības valdes locekļi nolēmuši nākamgad uzaicināt kādu režisoru no Latvijas, kas iestudētu V. Šekspīra lugu „Romeo un Džuljeta”. Rīkos konkursu, lai galvenajām lomām izvēlētos vietējos aktierus un aktrises.

Vairāku lielvalstu vadītāji vienojušies, ka pasaules ekonomisko krīzi izdotos pārvarēt un sagādāt vairāk darbavietu, ap katru valsti uzceļot mūri, iekārtojot sargtorņus, pacēlamos tiltus u. tml. kā ap viduslaiku pilīm. Ir ierosinājums arī katru iedzīvotāju apgādāt ar bruņuveisti.

April! **April!**

Latvijā atkal jauna valdība

Latvijas Saeimā 12. martā, 67 deputātiem balsojot *par* un 21 deputātam *pret*, izteica uzticību Valža Dombrovska (Jaunais laiks) izveidotajam Ministru kabinetam.

Jauno valdību veido piecas partijas – *Jaunais laiks*, *Tautas partija*, *Zaļo un zemnieku savienība*, *Tēvzemei un Brīvībai/LNNK* un *Pilsoniskā savienība*, taču balsojumā par Ministru kabineta apstiprināšanu *par* balsoja arī *Latvijas Pirmās partijas/Latvijas ceļa* frakcijas deputāti.

Jaunajam laikam V. Dombrovska valdībā ir četri ministru amati: ministru prezidents – V. Dombrovskis, finanču ministrs – Einars Repše, ekonomikas ministrs – Artis Kampars, iekšlietu ministre – Linda Mūrniece.

Tautas partijai jaunajā valdībā ir pieci ministru amati. Tautas partijas priekšsēdis un bijušais iekšlietu ministrs Mareks Segliņš turpmāk būs tieslietu ministrs. Savus līdzšinējos amatus V. Dombrovska valdībā saglabā trīs ministri no Tautas partijas – Edgars Zalāns arī turpmāk būs reģionālās attīstības un pašvaldību ministrs, Ivars Eglītis – veselības ministrs, Māris Riekstiņš – ārlietu ministrs. Tātad četri no pieciem Tautas partijas ministriem jau bijuši ministri demisionējušajā Ivara Godmaņa valdībā. Kultūras ministrs jaunajā valdībā būs līdzšinējais Latvijas Nacionālā simfoniķu orķestra direktors Ints Dālderis, kas tikai šonedēļ iestājās Tautas partijā.

V. Dombrovska valdībā savu līdzšinējo amatu saglabās arī divi ministri no *Zaļo un zemnieku savienības*, proti, Raimonds Vējonis turpinās vadīt Vides ministriju, Tatjana Koķe – Izglītības un zinātnes ministriju. *Zaļo un zemnieku savienības* pārstāvji arī turpmāk vadīs Zemkopības un Labklājības ministriju. Tiesa, labklājības ministra amatā Iveta Purni nomaina Uldis Augulis, savukārt zemkopības ministra amats uzticēts Jānim Dūklavam.

Aizsardzības ministriju turpmāk vadīs Imants Lieģis no *Pilsoniskās savienības*, Satiksmes ministriju – tēvzemietis Kaspars Gerhards. Demisionējušajā I. Godmaņa valdībā K. Gerhards bija ekonomikas ministrs.

Tātad nepilnu astoņpadsmit gadu laikā, kopš atjaunota Latvijas neatkarība, izveidota jau piecpadsmitā valdība. Caurmērā Latvija valdība mainījusi katrus 16 mēnešus.

Cik ilgi noturēsies šī valdība? Jācer, ka līdz nākamām, 10. Saeimas vēlēšanām, kuņas notiks 2010. gada oktobrī.

Jaunais ministru prezidents **Valdis Dombrovskis** dzimis 1971. gada 5. augustā Rīgā. Ieguvis fizikas bakalaura gradu Latvijas universitātes (LU) Fizikas un matemātikas fakultātē 1993. gadā, inženierzinātņu bakalaura gradu ekonomikā Rīgas Techniskās universitātes (RTU)

Inženierekonomikas fakultātē 1995. gadā. Studējis un izstrādājis maģistra darba eksperimentālo daļu Maincas universitātes (Vācija) Fizikas fakultātē (1995. - 1996.). Ieguvis maģistra gradu fizikā Latvijas universitātes Fizikas un matemātikas fakultātē 1996. gadā. Gadu (1997. - 1998.) ar teicamām sekmēm studējis doktorantūrā Merilendas universitātes (ASV) Elektrotehnikas (Electrical Engineering) fakultātē.

1991. gadā sācis strādāt par laborantu LU Cietvielu fizikas institūtā, pēc tam LU Fizikas un matemātikas fakultātē, Pusvadītāju fizikas katedrā, Maincas universitātes (Vācija) Fizikas institūtā, Merilendas universitātes (ASV) elektrotehnikas (Electrical Engineering) fakultātē. Valdis Dombrovskis 1998. gadā sācis strādāt Latvijas Bankas Monētārās politikas pārvaldē, būdams makroekonomikas analīzes speciālists, vēlāk kļuva par Monētārās politikas pārvaldes vecāko ekonomistu (1999.) un galveno ekonomistu (2001.)

V. Dombrovskis prot latviešu, angļu, vācu un krievu valodu, ir pamatzināšanas spāņu valodā.

2002. gada 2. februārī partijas *Jaunais laiks* dibināšanas kongresā ievēlēts valdē. 2002. gada 7. novembrī Saeimas balsojumā apstiprināts par Latvijas Republikas finanču ministru. Vadījis Latvijas Finanču ministriju līdz 2004. gada 9. martam. 2004. gadā no partijas *Jaunais laiks* saraksta ievēlēts Eiropas Parlamentā.

Partijas pilnsapulcē 2003. un 2004. gadā, kongresā 2005., 2006., 2007., 2008. un 2009. gadā atkārtoti ievēlēts partijas valdē.

Valža Dombrovska darbs Eiropas Parlamentā ir augstu novērtēts. Lielākās EP politiskās grupas (tajā ietilpst Eiropas Tautas partija, Eiropas demokrati; 288 deputāti no 785) priekšsēdis Žozefs Dauls atzīst, ka V. Dombrovskis ir viens no veiksmīgākajiem un talantīgākajiem politiķiem, kam ir vīzija par globālo ekonomisko attīstību, un novēl viņam izveidot spēcīgu valdību, kas palīdzētu Latvijai pārvarēt finansiālo krīzi. Valdis Dombrovskis sekmīgi strādājis Eiropas Parlamenta Budžeta komitejā, kā arī Eiropas Monētārā un ekonomikas komitejā un šī pieredzē palīdzēs jaunajā amatā.

Cilvēki mums līdzās

Tautasdziesmu spēks

Foto: Guna Oškalna

*Es mātei viena meita,
Es lielā, es mazā.
Man māmiņas villainītes,
Man lielās, man mazās.*

Dzirdot šo vai līdzīgu tautasdziesmu, visticamāk iedomājamies saulainu meitenīti, kas pārcilā drēbju skapja saturu, māmiņai mājās neesot... Ja Liktenis nebūtu lēmis satikt Ievu Sentivani, arī daudzas citas šeit citētās latviešu dainas nešķistu tik skaudri sāpīgas... Jā, mēs jau no skolas sola zinām, ka katram latvietim ir vismaz pa vienai tautasdziesmai, atliek tikai izvēlēties. Diemžēl dažs dzīvi nodzīvo, tā arī ar savu dziesmu nesaticies...

Meitene ar tautasdziesmu kamolu – tas atgādina kādu literāru tēlu. Kas gan tagad vairs pateiks, kurā no septiņām vācu bēgļu nometnēm mazajai meitenītei rokās iekrita kamoliņš, ko viņa nav izlaidusi no saujām, nav pazaudējusi līdz pat šai baltai dienai? Par tautasdziesmām skolotāji bēgļu bērnu skolās stāstījuši kā par kaut ko ārkārtēju un īpaši svarīgu latviešu dzīvē! Lielākie un gudrākie bērni piekrizdami mājuši ar galvu, bet mazā baltgalvīte kautrējusies skaļi pajautāt – kas tieši mūsu dainās ir tik neatkārtojams?!

Tā nu Ieviņai šis jautājums un atbildes tam tapa par mājasdarbu visam mūžam.

*Bēgu dienu, bēgu nakti,
Laimes likta neizbēgu:
Mani radi, mani draugi
Neviens mani nepazīna:*

*Es dzīvoju tālu tālu
Svešā zemes gabalā.
Kādu mūžu laime lika,
Tāds bij man dzīvojot.*

Ievas vecākiem, aizceļojot no dzimtenes, nācās pieņemt dubultsmagu lēmumu: bija jāpamet ne tikai mājas, krievu okupācijas zonā nācās atstāt arī padsmītgadīgo dēlu Ivaru Auziņu. Pūsis vasarā strādāja pie lauku saimnieka, un arī viņa ģimene, fronte tuvojoties, nolēma doties uz Kurzemes piekrasti. Vasaras puspuisis, izpildīgs un apzinīgs būdams, apņēmās pavadīt sava saimnieka ratus, kuņķos iejūgto straujo zirgu saimnieka vecajai mātei nebija spēka novaldīt. Apaļu diennakti Ievas tēvs Kārlis Auziņš dēlu gaidīja norunātajā satikšanās vietā, tad samierinājās ar skaudro patiesību – krievu karaspēks bēgļu pajūgiem bija nogriezis ceļu... Pagāja ilgi gadi, līdz vecākiem izdevās uzzināt, kā risinājies dēla liktenis: pusaudzis bija norīkots darba dienestā atmīnēšanas vienībā, no turienes radnieces viņu izpestījušas un vēlāk palīdzējušas skoloties.

*Ai, vējiņ, kam nolauzi
Taisnāko ozoliņu:
Ai, nāvīte, kam paņēmi
Vienīgo bāleliņu?*

Tieši tajā laikā, kad Ievas brāļa dzīve sāka iet kalnup – pēc smagiem un gaļiem gadiem padomju armijā un peļņas darba ogļraktuvēs viņš bija nodibinājis ģimeni, auklēja mazu puisīti, gadījās nelaime. Ivars Auziņš aizgāja bojā ceļa satiksmes nelaimes gadījumā. Viņa dēliņam Andrejam bija tikai desmit mēnešu, lielam un gudram viņam palīdzēja izaugt māte Anda un vecmāmiņa Elza.

Ne tikai dzīves likloči, ne tikai Ievas mīlestība pret savu dzimto zemi, bet arī brāļa dēls Andrejs lielā mērā veicinājis Ievas Sentivani atgriešanos. Viņu satiekam īpašā vietā – Rīgas Valsts 1. ģimnazijā. Šīs galvaspilsētas izcilās skolas absolvents ar spožām sekmēm matēmatikā ir arī Andrejs Auziņš. Skolas mūzejā pie sienas ir skaista Andreja fotogrāfija, bet viņa Amerikas krustmāte Ieva jau desmito gadu ģimnazijā audzēkņiem māca angļu valodu un skolas mūzejā iegriežas ar patiesu interesi, jo viņu saista viss, kas vēstī par mūsu tautas likteni.

Ieva joko – skolēniem viņa stādoties priekšā kā „teksasiete”. ASV viņa ieguvusi trīs gradus – arhitektūrā, vācu valodā un pielietojamā lingvistikā. Ieva Sentivani savās stundās audzēkņus māca rakstīt akadēmiskas esejas un iepazīstina ar amerikāņu literatūru. Tas ir izvēles kurss, bet dziļi maldās tie, kuņķi domā, ka skolotāja no Amerikas ar viņiem runās tikai par amerikāņu literatūru! Tā vien šķiet – lai kādu tematu Ievas skolēni skars, skolotāja vienmēr atradīs pavedienu, kas neizbēgami novedīs pie sarunas par latviešu kultūru, vēsturi un tautasdziesmām:

*Dziediet, meitas, ar manīm,
Man ir daudz skaistu dziesmu –*

*Pa vienai salasīju,
Svešas zemes staigādama.*

Dzīves ziedonī Ieva satika ungāru puisi – Teodoru Sentivani. Viņš bija inženieris, arī atrauts no savas tēvu zemes. Skaistākais dzīves posms abiem pavadīts tālu no Ungārijas, tālu no Latvijas un pat Amerikas – Sauda Arabijā. Tur uzauga arī visi trīs viņu bērni, kuņiem Laimes māte katram ielikusi pūrā savu īpašu talantu: Andra Berkolde ir rakstniece, vairāku interesantu lugu autore, režisore. Visi trīs Andras un Paula Berkolda bērni mācās Losandželosas latviešu skolā un bez viņu klātienas namā gandrīz nav iedomājams neviens sarīkojums. Otra meita Marika, skatuves dekorātore, dzīvo un strādā Austrālijā. Dēls Kristaps izmācījies par chiropraktiķi.

Ģimenes laimei kā melna ēna pārkrita Teodora Sentivani slimība. Sabruka ne tikai kopīgās nākotnes sapņu pilis, sabruka stabils dzīvesveids un nodrošinājums:

*Kas pārbrida stigu purvu,
Kad kājiņas nesamirka,
Kas mūžiņu nodzīvoja,
Kad asaru nenotrauca.*

Šķiet, Liktenis augumā trauslajai, bet garā stiprajai sievietei Ievai Sentivani pēdējos gados pagriezis laipnāku vaigu – piepildījusies viņas vēlme būt īsti lietderīgai savā tēvu zemē. Tūlīt pēc neatkarības atgūšanas viņa vienu sēmestri strādāja Latvijā un tagad ik pusgadu vada Rīgā un Siguldā, brāļadēla kuplās ģimenes siltumā, bet otru pusi gada – pie meitas un mazbērniem Kalifornijā.

Ir tāds teiciens – cilvēka raksturs ir viņa liktenis, var teikt arī otrādi. Ievu Sentivani noteikti var raksturot arī šādi: kāds mūžs, tādas tautasdziesmas.

Anita Mellepe

Manzemē

**Es tuos bez balsta,
Citi koki jau iznīkuši,
Daži cīnās pret vēju.**

**Kraupainās saknes vēl turas,
Bet kur? Irdenajās jūrmalās smiltīs.
Čiekuri tukši,
Izbirošās sēklas vējš ietricis jūrā.**

**Nekāda iesakņošanās,
Nekādi zaļie asniņi,
Saliectā priede izvagotās, izcirstās kāpās
Pārtaps skaidās.
Un pēdējie atcerētāji
Pārtaps pelnos.**

Dzejoļa autore jūrmalā pirms daudziem gadiem. Kas ir šī meitene? Pareizās atbildes iesūtītājs saņems pārsteiguma balvu.

**Kosmētikas kompanija AVON
meklē enerģiskus cilvēkus; lieliska iespēja nopelnīt
pat 50% komisijas naudu; var būt gan pamatdarbs, gan
papilddarbs; darbs no mājas, nenormēts darba laiks;
sīkāk par šo iespēju var uzzināt,
zvanot: 949-395-1628**

vai rakstot, e-pasts: LigaSviks@yahoo.com

Pasūtīnājumus pieņem mājaslapā:

www.youravon.com/sviks

Džema Moora atmiņu stāsts

Katra dzīve ir... kā romāns

1. turpinājums

Feiferu dzīvojamai ēkai bija divi stāvi, mēs mitinājāmies otrā stāvā vienā istabā, Elza Sliece blakus telpā. Mūsu istabas apkurināja ar ogļu krāsnīšu, taču paši švābi guļamistabas neapkurināja, pa nakti sasedzās ar pēļiem un vēl atvēra logu, pat ziemā. Feiferiem bija īsta naturālā saimniecība – audzēja labību, no kuņas paši cepa maizi, cūkgaļu kūpināja mājas skurstenī, ap māju ple-tās liels dārzs ar daudzām ābelēm. Ābolus un bumbieņus, pat tārpainos, sabēra lielā mucā un darināja mostu. Govis slauca ar rokām, un kaķi sēdēja līdzās, gaidot, kad piena strūkliņa tiks notēmēta tieši uz viņu muti. Es arī iemācījos slaukt govīs, sākumā piens gan vairāk tika kaķiem. Ar vienu gotiņu, vārdā Elba, pat sadraudzējos. Varētu arī teikt, ka govīs sadraudzējās ar mani. Vasarā tā man visur staigāja līdzi gluži kā suns.

Mēs par daudz ko brīnījāmies. Fronhofieši galvenokārt bija katoļi, visas ēdienreizes sākās ar pagaru lūgšanu. Mājā godavietā pie sienas karājās pāvesta attēls. Mājiņā ar sirsniņu uz naglas pakāra visas skatu kartītes, ko atsūtīja paziņas, draugi vai radi, kuņģi bija pabijuši citās zemēs, reizēm arī no Romas, uz kuņģam arī bija attēlots pāvests. Nevarējām saprast, kā šīs kartītes tualetē var izlietot, jo tās taču ir ļoti cietas... Nolēmām, ja kur aizbrauksim, viņiem kartītes nekad nesūtīsim, jo zinājām, kur tās nonāks.

Švābi pamatīgāk mazgājās tikai divas reizes gadā – pirms Lieldienām un Ziemsvētkiem. Vannas istabas mājā nebija, nebija arī pirts. Vasarā redzējām, ka kājas švābi noskaloja govju un zirgu dzirdināmā silē. Guļamistabā viņiem stāvēja bļoda un krūze ar ūdeni, droši vien viņi noberzējās ar saslapinātu ziepjainu lupatiņu un ar izskalotu ziepes noslaucīja.

Vācieši latviešus, protams, sauca par „nolādētajiem ārzemniekiem” (verfluchte Ausländer). Bērni zaga augļus no vāciešu dārziem, sakāpa ķiršu kokos, kuņģi auga gar ceļa malām un ēda ogas, kuņas gan vācieši paši nelsēja. Viņi toties sodījās, ka latvieši apēd putnu ziemas barību.

Fronhofā mitinājās apmēram 500 latviešu. Kādus divus mēnešus mācījās vācu skolā, līdz nodibināja latviešu skolu. Tā atradās ciema centrā, kādā vāciešu sporta nodarbību ēkā. Līdz skolai bija jāiet apmēram pusstunda. Reizēm izmantoju iespēju aizbraukt ar Feiferu divjūgu vasarās un kamanām ziemā, kad uz Fronhofas pienotavu veda pienu. Braucējs parasti bija Feiferu dēls Jozefs. Viņš bija iesaukts armijā, karojis pat Krievijā. Pēc kara viņš laimīgi atgriezās mājās un ar skubu metās visādos darbos. Taču reiz, viņam vedot pienu uz pienotavu, zirgi

piepeši no kaut kā sabijās, sāka joņot, rati apgāzās, Jozefs izkrita no ratiem un stipri sasita galvu. Viņu neveda uz slimnīcu, bet uz mājām, un pēc trijām dienām viņš nomira. Vēlāk uzzinājām, ka viņam laužts galvaskauss. Varbūt slimnīcā varētu kaut ko darīt, taču viņa tēvs domāja, ka gan jau dēls atlabs tāpat.

Kaimiņu lauksaimnieku mājās dzīvoja Tūbeļu ģimene. Man saglabājies vecs kalendārs, kuņģā esmu ierakstījis mūsu klases skolēnu vārdus: Oto Tūbelis, Silvija Tūbele, Maiga Seska, Brigita Grauduma, Ilona Lepiņa, Juliana Lepiņa, Taņa Kuzubova. Arnis Tūbelis bija vecāks un kādu klasi augstāk. Viņš bija sadraudzējies ar Brigitu Graudumu no mūsu klases, ļoti glītu meiteni. Abu savstarpējās simpatijas nevarēja nepamanīt un mēs, pārējie, viņus par to mazliet ķircinājām. Taņa Kuzubova bija pareizticīgā, droši vien krieviete, bet labi runāja latviski un piedalījās ticības mācības stundās. Maigas Seskas tēvs bija kokgriezējs, glabāju viņa darinātu un man dāvinātu lapsas vai seska miniatūra koka figūriņa. Pirms izceļošanas uz ASV viņš atdeva man vērtīgu, sarežģītu fotoaparātu, ko es vēlāk neapdomīgi iemainīju pret citu, vienkāršāku.

Mācību grāmatu netrūka, tās iespieda turpat Vācijā, vairākas man saglabājušās vēl līdz šai dienai. Latviešu valodu mācīja Milda Īzaka, ticības mācību – Eduards Putniņš, matēmatiku – Maksis Krādziņš, angļu un franču valodu Eduards Tūbelis, viņš vadīja arī vingrošanas stundas.

No skolas mājās nereti gāju reizē ar meitenēm Āru Mežgrāvi un Zīli Klausu. Mežgrāvji bija pieņēmuši bāreņus Zīli un Uldi Klausus. Uldis Klauss bija skautu vadītājs, ļoti kārtīgs, apzinīgs, nekad nepiedalījās citu jauniešu ēverģēlībās, nesita švābiem logus, nezaga no viņu pagrabiem ievārījumu burciņas un nedemolēja bēniņu telpas. Viņš daudziem bija paraugs, mazie zēni viņu apbrīvoja un ļoti cienīja. Lepni valkāju skautu uniformu un piedalījos skautu nometnēs. Noliku eksāmenu un saņēmu Ulza Klauza parakstītu apliecību, ko glabāju vēl tagad. Skautu nodarbībās iemācītais man vēlāk lieti noderēja, īpaši, kad dzīvojām Venecuēlā.

Vēl aizvien sarakstos ar Jāni Jaunzemi, kas tagad dzīvo Linkolnā, Nebraskā. Viņš arī bija ļoti apzinīgs, ratiņos vizināja nesen dzimušo mazo māsiņu Valdu un viņu pieskatīja.

Kādā jaukā dienā Fronhofā ieradās mans tēvs. Viņš nāca pa ceļu pilnā vācu virsnieka uniformā, ar visiem ordeņiem un medaļām, mazu Latvijas karodziņu uz piedurknes, cepuri galvā. No uniformas tēvs nekādi negribēja šķirties, valkāja to katru dienu, līdz franči viņu ares-tēja un aizveda uz franču zānes pārvaldes centru Badenbādeni, Kādus trīs mēnešus viņu noturēja ieslodzījumā un atbrīvojot uniformu atņēma. Fronhofā tēvs, tāpat kā

daudzi citi latvieši, sāka nodarboties ar maiņas tirdzniecību. Viņš sagādāja šādas tādas vāciešiem nepieciešamas mantas, par tām dabūja pašdarinātu degvīnu, ko savukārt nogādāja pēc pieprasījuma. Es audzēju trušus, kuņģi labi vairojās, kā jau truši, tā ka nemitīgi bija jāgatavo jauni būriši. Varēju pat tos vest uz Rāvensburgu pārdot. Uz Rāvensburgu varēja aizbraukt ar autobusu vai arī pasta auto, kuņģa bija sēdekļi līdzās šoferim un vēl viens šaurs aizmugurē. Auto iekšienē bija piestiprināts uzraksts: „Nicht mit dem Fahrer sprechen.” Auto vadītājam drīkstēja vienīgi pateikt, lai pietur, ja vēlējās izkāpt. Braukšanas maksa bija neliela. Atsevišķi pa mājām pastu neizvadāja, to nogādāja zināmā vietā ciemu centrā, un kāds parasti paņēma atvesto pastu un aiznesa uz savu māju. Arī es nereti uzņēmos pastnieka lomu un atvedu pienākušās vēstules Feiferiem un tuvējiem kaimiņiem.

Autobusu satiksme bija nerēgulāra, tos kurināja ar malku, un tiem pietrūka jaudas uzbraukt kalnā, tāpēc braucējiem bija jāizkāpj un jāpastumj. Taču laikā, kad vedu pārdot trušus, man jau bija savs vīriešu divritenis, ko pats samontēju no Feiferu bēniņos atrastām vairāku izjauktu divriteņu daļām. Tēvs arī iegādājās divriteni, bet sieviešu, jo viņam nepatika kāpt pāri augstajai stangai. Vēlāk par divdesmit vācu markām no latvieša Grabinska, kas bija dabūjis izsaukumu izceļošanai uz Ameriku, nopirku vēl Latvijā ražotu divriteni, ar kuņģu Grabinskis, šķiet, bija atbraucis uz Vāciju. Tam gan bija

liels trūkums – tikko kalniņš, no divriteņa bija jānokāpj un tas jāstumj, citādi vienmēr nokrita ķēde. Šo vainu izlabot nespēju, tāpēc drīz vien to pārdevu kādam vācietim.

Mātes brālis Arnolds un viņa sieva Mirdza (dzim. Šmite) Ābelītes ar bērniem Egilu un Astrīdu piedzīvoja Drēzdenes bombardēšanu. Viņiem laimējās izbēgt ar to, kas mugurā. Viņi aizkūlās uz Tutlingu, kur dabūja dzīvokli kādas diezgan greznas vāciešu mājas augšstāvā. Reiz aizbraucām viņus apciemot. Mans brālēns Egils neko sajūsmināts par to nebija, jo aizņēmām viņa gulvietu. Dzirdēju viņu neapmierināti norūcam: „Te nav nekāda viesnīca...” Ilgi jau mēs tur nepalikām.

Es ātri iemācījos švābu izloksni un varēja ar viņiem labi sarunāties. Švābi nesaka „kein”, bet „kuj” (tikko autobuss tālāk negāja, vadītājs iesaucās: „Kuj gas! Schieben, schieben!” un visi pasažieri metās stumt.) Kartupeli švābi sauc par *Bodabirra*.

Var teikt, ka Feiferiem bija tiem laikiem gluži moderna saimniecība, govju ganības apjoza elektriskais žogs un saimnieki iegādājās pat traktoru, taču tam bija kāda vaina. Atsauktais mehaniķis ilgi pētīja un meklēja, bet tā arī nevarēja atrast, kāpēc traktors neiet. Vairākas stundas pavadīju mehaniķim līdzās, toreiz pirmo redzēju motoru un kā tas darbojas, un kopš tā laika man par motoriem radās milzīga interese.

Citreiz vairāk...

Jāņu svinības Fronhofā 1947. gadā. 1. rindā no labās Oto Tūbelis, Džems Moors, Jānis Jaunzemis, (?) Margērs, Gunārs Dannenberg, viņam aizmugurē Arnis Tūbelis, viņam līdzās Andris Mežgrāvis, pirmā rindā ceturtnā no kreisās Silvija Tūbele, aizmugurē piektais no kreisās Viesturs Zemgalis

ĪSIZIŅAS

Patvērumu Latvijā pieprasījusi 51 persona

2008. gadā patvērumu Latvijā pieprasījusi 51 persona (tostarp 16 bērni) – 17 Gruzijas, 10 Afganistānas, 5 Krievijas Federācijas, 3 Sīrijas, 2 Bangladešas, 2 Kubas un 2 Šrilankas, 1 Azerbaidžānas, 1 Baltkrievijas, 1 Kamerūnas, 1 Kirgizstānas, 1 Nigērijas, 1 Pakistānas, 1 Senegālas, 1 Turcijas, 1 Ukrainas un 1 Tadžikistānas valsts pavalstnieks,

Dzimstība un mirstība Latvijā

Tieslietu ministrijas Dzimtsarakstu nodaļas dati liecina, ka 2008. gadā Latvijā piedzimuši 24 414 bērni, par 1211 bērniem vairāk nekā 2007. gadā. Mirušo skaits pērn, salīdzinot ar 2007. gadu, samazinājies par 1733. Pērn valstī reģistrēti 31 366 miršanas gadījumi.

9351 gadījumā vecāki bērna dzimšanas brīdī nav bijuši laulāti. 1641 bērnam līdz viņa dzimšanas reģistrācijai vecāki nebija reģistrējuši laulību, kā arī netika atzīta paternitāte, tāpat oficiāli nebija reģistrēts bērna tēvs, līdz ar to ailē par tēvu tika ievilkta svītra. Pērn reģistrēti septiņi atradeņi, par diviem mazāk nekā 2007. gadā.

Jaundzimušajiem doti arī reti vārdi, piemēram, Nia, Inella, Malika, Ratmiris, Ķinens, Darrins un citi.

Salīdzinot ar 2007. gadu, pērn par 2569 samazinājies reģistrēto laulību skaits. Dzimtsarakstu nodaļas dati liecina, ka pagājušajā gadā noslēgtas 12 904 laulības, no tām 2638 – baznīcā.

Pērn 1259 personas mainījušas vārdu vai uzvārdu, 50 – ieraksts par tautību.

Latvijā liela zīdaiņu mirstība

Sabiedrības veselības aģentūras (SVA) ziņojums par zīdaiņu un pirmskolas vecuma bērnu veselību liecina, ka 2007. gadā zīdaiņu mirstība Latvijā pieaugusi un bija aptuveni divas reizes augstāka nekā caurmērā Eiropas Savienības (ES) valstīs – aptuveni 8-9 miruši zīdaiņi uz 1000 dzīvi dzimušajiem. ES caurmēra rādītājs ir četri mirušie uz 1000 dzīvi dzimušajiem. Lielāka zīdaiņu mirstība nekā Latvijā ir tikai Bulgārijā un Rumānijā. Galvenie nāves iemesli bērniem 1-4 gadu vecumgrupā ir noslīkšana, nosmakšana, aizrīšanās. Daudz bērnu cieš vai iet bojā ugunsgrēkos. Šos nelaimes gadījumus varētu novērst, ja bērni tiktu pietiekami uzraudzīti. Mājās traumas guvuši 74% bērnu. Galvenie traumu veidi ir vaļējas brūces, sasitumi, lūzumi, apdegumi un applaucējumi. Pieaudzis transporta nelaimes negadījumos cietušo bērnu skaits; 2007. gadā tas bija visaugstākais pēdējo desmit gadu laikā.

Pilnīgi veseli ir tikai 58,2% pirmskolas vecuma bērnu. Viens no sabiedrības veselības stratēģijas mērķiem ir līdz 2010. gadam šo skaitli palielināt līdz 65%, taču to droši vien būs grūti sasniegt.. 2007. gadā un agrāk 8% 3-6 gadu veciem bērniem konstatēti stājas un valodas traucējumi. Lēnām pieaug veselu jaundzimušo bērnu īpatsvars: 1999. gadā 45%; 2007. gadā aptuveni 55%. Abortu skaitam uz 1000 dzimušajiem ir tendence sarukt, tomēr tas vēl joprojām ir divas reizes lielāks nekā ES valstīs, tāpat grūtniecību pietiekami neplāno un nelieto kontraceptīvos līdzekļus. Samērā liela Latvijā ir māšu mirstība.

Do not microwave water!

A 26-year old man decided to have a cup of coffee. He took a cup of water and put it in the microwave to heat it up (something that he had done numerous times before). I am not sure how long he set the timer for, but he wanted to bring the water to a boil. When the timer shut the oven off, he removed the cup from the oven. As he looked into the cup, he noted that the! water was not boiling, but suddenly the water in the cup 'blew up' into his face. The cup remained intact until he threw it out of his hand, but all the water had flown out into his face due to the build up of energy. His whole face is blistered and he has 1st and 2nd degree burns to his face which may leave scarring.

He also may have lost partial sight in his left eye. While at the hospital, the doctor who was attending to him stated that this is a fairly common occurrence and water (alone) should never be heated in a microwave oven. If water is heated in this manner, something should be placed in the cup to diffuse the energy such as a wooden stir stick, tea bag, etc., (nothing metal).

General Electric's Response:

Thanks for contacting us, I will be happy to assist you. The e-mail that you received is correct. Microwaved water and other liquids do not always bubble when they reach the boiling point. They can actually get superheated and not bubble at all. The superheated liquid will bubble up out of the cup when it is moved or when something like a spoon or tea bag is put into it.

To prevent this from happening and causing injury, **do not heat** any liquid for more than **two minutes per cup**. After heating, let the cup stand in the microwave for **thirty seconds!** before moving it or adding anything into it. Here is what our local science teacher had to say on the matter: 'Thanks for the microwave warning. I have seen this happen before. It is caused by a phenomenon known as super heating. It can occur anytime water is heated and will particularly occur if the vessel that the water is heated in is new, or when heating a small amount of water (**less than half a cup**).

What happens is that the water heats faster than the vapor bubbles can form. If the cup is very new then it is unlikely to have small surface scratches inside it that provide a place for the bubbles to form. As the bubbles cannot form and release some of the heat has built up, the liquid does not boil, and the liquid continues to heat up well past its boiling point.

What then usually happens is that the liquid is bumped or jarred, which is just enough of a shock to cause the bubbles to rapidly form and expel the hot liquid. The rapid formation of bubbles is also why a carbonated beverage spews when opened after having been shaken.

If you pass this on you could very well save someone from a lot of pain and suffering.

Mums zudušie

Bella Šenkmane

dzimusi 1925. gada 20. oktobrī Rīgā,
mirusi 2009. gada 19. februārī *Santa Fe Springs*,
Dienvīdkalifornijā

Rīdzinieki Bella un Boriss Šenkmaņi iebrauca Kalifornijā 1971. gadā un tūlīt centās uzmeklēt šejienes latviešus. Tai laikā mūsu „Pērkonīša” puisiem bija vajadzīgi tautastērpi. Pirmai grupai tērpus uzšuva dejotājas Māras Krisbergas tēvs, kas bija skroderis, bet nu, kad Krisberga kunga vairs nebija, bija jādomā, kas varētu šūt tiem dejotājiem, kuŗi pievienojās kopai vēlāk. Padzirdējuši, ka Šenkmaņa kundze šuj kostīmus Disneja sabiedrībai, lūdzām viņu palīgā. Bella bija draudzīga un izpalīdzīga. „Pērkonīša” priekšnieces Ilzes Ložeņicinas mājā notika talka. Vīriešu Nīcas tērpu augšdaļas pa visām kopā piegriezām, bet tālāk netikām. Bikses piegriezti palīdzēja Biruta Maldute, bet kas to visu sašūs? Bella Šenkmane apsolīja bikses sašūt un atvest uz sarīkojumu, kur „Pērkonītim” bija paredzēta dejošana. Ilze vēl šodien atceras un smaidīdama stāsta, kā mūsu puisi nervozēja, kad Bella, uz sarīkojumu braucot, iestrēga

satiksmē. Viņa ieradās beidzamā minūtē, un priecīgi puisi lēca savās jaunajās biksēs iekšā, lai tūlīt dejotu „Stūru stūriem tēvu zeme”. Tērpi bija laikā pašūti, pēc auguma, par ko mēs visi bijām ļoti pateicīgi.

Šejienes latvieši sāka sūtīt saiņus uz Latviju ar lietuvišu *AREEX* firmu, un saiņi iekrita kā akā. No firmas īpašnieka nevarējām dabūt nekādu sakarīgu informāciju par saiņu likteni. Bellai Šenkmanei izdevās no Gulbina kunga „izspiest” tā cilvēka tālruņa numuru Latvijā, kas zināja, kuŗā noliktavā saiņi noputējuši gulēja. Ievietojām šī tālruņa numuru biļetenā, un latvieši bija priecīgi un pateicīgi, jo nu viņi varēja ziņot saņēmējiem Latvijā, kur lai zvana un meklē nozudušos saiņus. Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas Šenkmaņi Rīgā iegādājās dzīvokli un vasaras pavadīja Latvijā.

Bella Šenkmane aizgāja mūžībā savās mājās ģimenes vidū 83 gadu vecumā un tika guldīta *Hollywood Forever* kapsētā. Boriss un Bella bija precējušies 62 gadus, tātad kopā apēsts ne viens vien puds sāls.

Sēro Boriss, divas meitas, viņu dzīvesbiedri un trīs mazbērni, kā arī draugi un paziņas šeit Kalifornijā un Latvijā

Helēna Hofmane

Aicinām ikvienu Dienvīdkalifornijas latvieti kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvīdkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozari vada Marcis Voldiņš, tālr.: 617-969-2310; e-pasts: mvoldins@aol.com

Henrijs Flinns piedāvā izremontēt mājsaimniecības priekšmetus – gludekļus, kafijas automatus, lampas, mikroviļņu krāsnis, pulksteņus, mēbeles u. c. Ikvienam, kam ir kas labojams, ko nevēlas izmest, jo sabojājusies manta ir mīļa piemiņa, dāvana, var atstāt to latviešu namā un uzrakstīt zīmīti *Hank's Repair Service*; tālr.: 858-716-9470; e-pasts: Hankster6@san.rr.com

Pegijas pakalpojumi:
piedāvāju gatavot cienastu un klāt
galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās.
Var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai
kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram
sarīkojumam.

Par cenu sazināties ar Pegiju.

10405 Irene St. # 304

Los Angeles, CA 90034

Tālr.: 310-806-046;

kabatas tālr.: 310-908-6993

e-pasts: pegijat@inbox.lv

vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Orange County Plastic Surgery

Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.

30212 Tomas Suite 275

Rancho Santa Margarita,

CA 92688

Phone: 949-888-9700

www.ocps.com

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā
Kalifornijā, *Orange County*;
iespēja nopelnīt 500-700 dol. nedēļā; apmāca tos,
kuŗiem šajā darbā nav pieredzes. Lieliska iespēja
baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt; sīkākas
ziņas: 949-588-5835 vai 949-290-3122
Kārtīgs darbs un tīrība garantēta!

Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne
piedāvā savus pakalpojumus
kāzās, kristībās, iesvētībās un
citos svinīgos gadījumos.

5150 Yarmouth Ave, Apt. 310

Encino, CA 91316

Kabatas tālr.: 818-602-7098

E-pasts: guntaa@gmail.com

**Iespēšanas, kopēšanas
un dizaina darbi**

Pēteris Brecko

14762 Ventura Blvd.

Sherman Oaks, CA 91403

tālr.: 818-783-4900,

tālrakstis: 818-783-4395;

e-pasts: LandmarkPC@sbcglobal.net

Irēna Zommere

piedalīsies četru

Palos Verdes

mākslinieku darbu

izstādē

Colortec Art

Gallery

24247 Hawthorne Blvd.

Torrance, CA 90505

Izstādē būs apskatāmi 79 mākslas darbi, no tiem 23

I. Zommeres gleznas. Izstādes atklāšana senā,
vēsturiskā Toranses pilsētas ēkā

6. aprīlī no plkst. 6.00 līdz 9.00 vakarā

Informācija: 1-800-BLOWDRY

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; vai: 818-653-9961
*Grāmatas, rotaslietas, audumi, keramikas
izstrādājumi, fotogrāfijas, gleznas, grafikas,
akvareļi, plakāti*
Galerija atvērta katru dienu, izņemot pirm-
dienas

Latvijā iznākušās grāmatas var iegādāties
tīmekļa grāmatnīcā: www.kukii.lv
Jāņa Rozes grāmatnīcā: www.jr.lv
Valtera un Rapas apgādā: www.valtersunrapa.lv

Draudzes Ziņas

Foto: Dāvis Kaņeps

**Dievs, piešķir man rāmu garu, lai samierinātos ar to, ko nespēju grozīt,
piešķir drosmi grozīt to, ko spēju, un gudru prātu izšķirt, ko varu un ko ne.**

**Dr. Reinholds Nībūrs (Karl Paul Reinhold Niebuhr)
(1892-1971)**

DRAUDZES AMATPERSONAS

Dr. māc. Dāvis Kaņeps: 1927 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039	(310) 621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	(949) 443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs 2009. gada aprīlim

5. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Pūpolsvētdiena
*aizlūgsim par Minchenes draudzi
un Salgales draudzi (māc. Rolands Radziņš)*

10. aprīlī plkst. 11.00 Lielās piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu

12. aprīlī plkst. 9.00 no rīta Lieldienu dievkalpojums
*aizlūgsim par Milvoku Sv. Trīsvienības draudzi (prāv. Lauma Zušēvica)
un Saraiķu draudzi (māc. Mārtiņš Urdze)
pēc dievkalpojuma Lieldienu brokastis latviešu namā, rīko dāmu komiteja*

19. aprīlī plkst. 11.00 Baltās svētdienas dievkalpojums – *Quasi modo geniti* –
*aizlūgsim par Menchengladbachas draudzi (prāv. Klāvs Bērziņš)
un Sātu draudzi (māc. Edvīns Vilks)*

23. aprīlī plkst. 7.00 vakarā Bībeles stunda Apelsīnu aprīņķī
Bonitas Lējējas mājās: 33752 Oldbridge Rd., Dana Point; 949-661-1036

26. aprīlī plkst. 11.00 dievkalpojums – *Misericordia Domini*
*aizlūgsim par Memmingenas draudzi
un Saukas draudzi (māc. Aldis Pavlovičs)*

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldn.	Kollekte	Skolas saime	Zied./pers.	
15. febr.	24		\$218.00	19	\$9.08	Aivars Ozoliņš
22. febr.	36	21	\$240.00	18	\$6.67	
1. marts	32	17	\$320.00	26	\$10.00	Gada sapulce
8. marts	33		\$268.00	20	\$8.12	Kalpaka dievkalpojums

Biruta Šulca uzņēmusies atbildību par altāra puķu kalendāru svētdienas dievkalpojumiem. Birutas tālrunis: 626-443-8464; e-pasts: birschultz@att.net
Draudzes dievnama priekštelpā ir kalendārs, kur arī var pierakstīties, ja vēlas novietot puķes uz altāra kāda tuvinieka piemiņai, gadadienā vai jubilejā.

Mācītāja ievadraksts

Dievs izdzēsa parādrakstu ar tiem noteikumiem, kas bija vērsti pret mums, un to iznīcināja, pienaglodams pie krusta. Kol. 2,14

Par parādiem pēdējā gada laikā esam dzirdējuši ļoti daudz. Tie, kuŗi uzņēmās lielus parādus, piedzīvoja, ka viņu nākotnes plāni nepiepildījās – citas varas un apstākļi īpašumu vērtību samazināja uz pusi, bankas aizdeva naudu, ko nebija iespējams atmaksāt. Sava loma bijusi arī mantrausībai. Uzpūsts balons pārsprāga, bet parādi palika. Esam bijuši liecinieki procesam, kas, līdzīgi sniega lavīnai, gāzdamās lejup, visu aizrauj sev līdzī.

Radio reklāmās tiek sludināts, kā izvairīties no neatmaksājamiem parādiem. Padomdevēji sola izplānot atmaksas programmu, kas parādzīmi deldēs zibens ātrumā. Taču katrs grib, lai visu parādsummu atmaksā pilnībā. Ko darīt? Izrādās, ka cietēji ir godīgie un pārdrošie.

Kristus pēc racionālās mērauklas bija pārdrošs parādu dzēsējs. Grēku deldēšana pie krusta ir skandals godprātīgam cilvēkam. Parādi atlaisti. Ko tas nozīmē? Katrs saņem pēc nopelniem, vērtējot viņa paveiktos darbus. Tas ir patiesi teikts! Ikviens pelnījis justies kā neatmaksājama aizdevuma parādnieks. Mēs neesam mīļējuši Dievu ar visu savu sirdi. Mēs neesam mīļējuši savu tuvāko kā sevi pašu. Tomēr esam bijuši un turpināsim būt mīļēti kaut ar krustu skabargām, bet mīļēti bez gala. Tāds Dievs ir. Varbūt šai laikmetā nav pieņemami to dzirdēt, bet tā tas ir rakstīts.

Par dievnama remontiem

Pilnā sparā turpinās pārrunas par dievnama remontdarbiem. Draudzes gada sapulcē apstiprināja būvkomiteju, kuŗā darbosies Dzidra Freimane, prāv. Dāvis Kaņeps, Tāļivaldis Paegle un Vilhelms Zaķis. Viņi tikās ar celtniecības uzņēmuma *New Image Builders* (Simi Valley) galveno vadītāju Manniju Kardozu (Manny Cardoza). Viņa iesniegums ir trešais, ko esam izvērtējuši. Komiteja saņēma un izlasīja darba iesniegumu un izjautāja M. Kardozu par katra darba nepieciešamību un steidzamību. Sprieda arī par izmaksām, un komiteja drīzumā pirmo rezolūciju iesniegs draudzes padomei. Taču svarīgākais ir vispirms salabot jumtu, baznīcas aizmugures biroju un apkures/vēsināšanas ierīces, jo tie ir kritiskā stāvoklī. Pēc šiem neatliekamajiem darbiem varēsim atvilkt elpu un turpināt labojumus dievnama iekšpusē. Vairākās vietās dievnamā redzami ūdens un mitruma bojājumi – ap logiem un citur, kur iesūcies ūdens. Nedarbojas skaņu pastiprinātājs un bojāts skaļrunis, tā ka nereti nevar saklausīt ērģeļmūziku.

Lielāki remontu darbi dievnamā veikti pirms 12 gadiem (beidzamais uzlabošanas darbs notika, kad sienas tika pārklātas ar aizsargplēvi un nokrāsotas). Draudzes padome apzinās, ka remontdarbiem vajadzēs papildlīdzekļus, kuŗi būs jāvēc no draudzes locekļiem un plašākas sabiedrības. No ziedojumiem būs atkarīgs, cik lielā mērā varēsim uzlabot mūsu dievnamu.

Šajā attēlā skaidri redzami mitruma sabojātie mācītāja biroja griesti

No kreisās: Tāļivaldis Paegle, Dzidra Freimane, būvfirmas vadītājs Mannijs Kardoza un Vilhelms Zaķis spriež par baznīcas remontdarbiem

Labojums un papildinājums

Iepriekšējās Draudzes Ziņās aizmirsu pateikties Sigrīdai Upenieci par dāsno ziedojumu Ziemsvētku ziedu iegādei! Atvainojos un sirsnīgi pateicos!

Mācītājs Dāvis Kaņeps

Ziedojumi mūsu draudzēm

A. & E. Pētersons \$150; O. & C. Tūbelis \$250;
J. & D. Taube \$50; S. Upenieks \$300, A. Veiss \$25
Sirsnībā un pateicībā, Draudzes padome

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīlie draudzes locekļi, pateicamies par ziedojumiem un dāvanām 2008. gadā. Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2009. gadu. Ievērojot, ka pēdējos gados draudze darbojusies ar lielu izstrūkumu, pilnsapulces dalībnieki nobalsoja no 2009. gada 1. janvāra noteikt visiem vienādu draudzes nodevu.

Draudzes nodeva.....\$250.00

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* nosūtīt draudzes kasieri:

Tamārai Rūsei
31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Lūdzu atzīmēt: _____ draudzes nodevas par 2009. gadu

_____ \$ _____

(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Dzimumdienu maijā

2. Artūrs Rūsis
4. Michelle Whisenand
5. Velta Dambīte
9. Nīls McAuliffe
12. Rota Šmits
15. Ērika Bastjānis,
Edgars Jacobson, Ārija Zīle
17. Jānis Lejnīeks
19. Guntars Schultz
20. Egils Ozoliņš
21. Lāra Tolks
22. Dzidra Bitīte
23. Līzīte Dumpis, Viola Lācis
25. Velta Šteinbergs
26. Aurora Zemjānis, Anna Flynn
28. Arnis Tolks
30. Omula Pencis

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

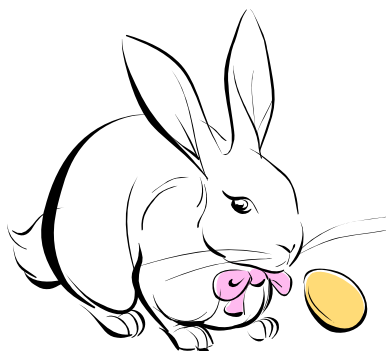
Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Mācītājs Dāvis Kaņeps
1927 Riverside Drive Los Angeles,
CA 90039; Tālr.: 310-621-9572
davis_kaneps@verizon.net

11. aprīlī plkst. 12.00 Lieldienu dievkalpojums;
pēc dievk. kafijas galds
Draudzes priekšnieks Jānis Legzdiņš
2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123
Tālr: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com
Kasiere Antra Priede-Bergere: antrapriede@pol.net
1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847
www.sandiegodraudze.com vai
www.sandiegodraudze.us

**Dienvidkalifornijas latv. ev. lut. draudzes dāmu komiteja laipni ielūdz uz
Lieldienu brokastīm**

12. aprīlī pēc dievkalpojuma, kas sāksies plkst.9.00 no rīta

**Visi bērni līdz 10 gadu vecumam aicināti piedalīties olu meklēšanā;
olu meklētāji saņems balvas**

Dalības maksa:

Strādātājiem par vismaz \$20 ziedojumu

Pensionāriem par vismaz \$15 ziedojumu

skolēniem – \$5.00; bērniem līdz 12 gadu vecumam ieeja brīva

Aizved mani uz Oakhurstas siliem!

Iespēja iepazīties ar kluso meditāciju

māc. Juŗa Rubeŗa vadībā

no 21. līdz 24. maijam;

bagātīga programma

skaisto Sjerranevada kalnu apvidū;

svaigs gaiss, garīgs spēks!

Cena: \$40 dalības maksa plūs \$63 dienā kopmītnē

\$76 četrvietīgā istabā

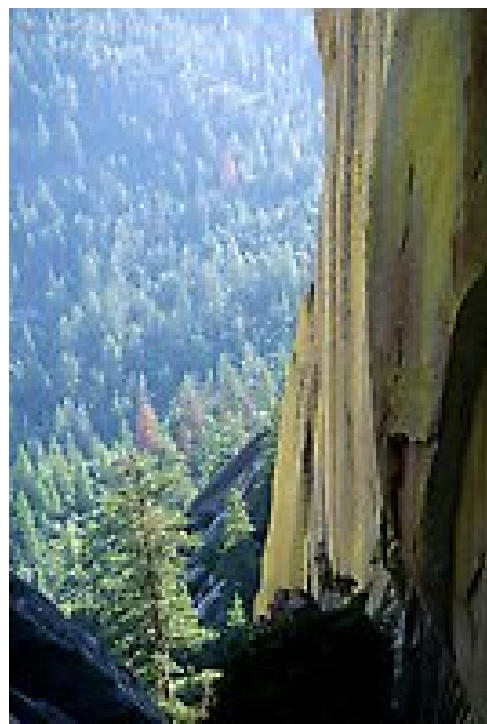
\$82 divvietīgā istabā

\$124 atsevišķā istabā

Cenā ieskaitītas trīs ēdienreizes dienā

Sīkāku informāciju iespējams uzzināt, sazinoties

ar prāv. Dāvi Kaņepu

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura